



എമ്മാനുവേൽ



ĀKHYĀTA PADA

—X00X—

EDITED BY
DODAMPAHALA SUMANGALA PRIEST
PUPIL OF
THE VEN'BLE H. SUMANGALA
HIGH PRIEST OF ADAM'S PEAK, &c.

—*o.*—

PUBLISHED BY
DON ANDRAYAS DESANAYAKA
APPOOHAMY.

—:X0:X—

AT THE
LANKABHINAWA VISSRUTA PRINTING OFFICE.

COLOMBO.

—
1889.

ආර්ථික නිපදය.

—X:0:X—

මෙතමන් සුන් මාහැඟි ප්‍රකරණය මිට අවුරුදු (100) සිට සකට පමණ ප්‍රවේශ්‍යාලයෙහි වැලිපිට පිණිස ව්‍යාපෘතික සරණ ධාරා සංසිද්ධිමත් මහාසම්ප්‍රදායයන්වහන්සේගේ ශිෂ්‍යවූ වෘත්තෝධි සම්ප්‍රදායන්වහන්සේ විසින් ආර්ථිකනිපදාහි සාහරයාගේ නිර්මාපකවිමසකතක සුඛාවබෝධයට යොග්‍යවූ පරිද්දෙන් බාලාවතාර රූපයකි කල්පයක පයෝගයකි ආදි මහාවතකරණ ග්‍රන්ථයන් ආශ්‍රයකොට ගබ්දනානොද්‍රව්‍ය ගණනිලාපි ආධුනිකයන්ගේ අතිව්‍යාජ්‍යසිතිය පිණිස ගොඩ ව්‍යාකරණයකි පුරවබෝධවූ ආර්ථිකපදවොලාවන් විසාරකොට යොදා මනාහර කොට සාදනලද්දකි.

මෙම ග්‍රන්ථකර්තෘවූ සම්ප්‍රදායන්වහන්සේ මාගධය-සකා කාදි නානාශාස්ත්‍ර විස්තරයෙහි ප්‍රවේශ්‍යයෙක්ව විසුබැව් සිතිය හැක්කේය.

මෙම ප්‍රකරණය මෙපමණ කලක් අවිද්‍යානලබකපාඨකයන්ගේ ප්‍රමාදයෙන් පණිනදෙසයන්ගෙන් ආකූලවනිබුනුහෙයින් විදේශදයපරිවේණිකි ආවායයි ශ්‍රී සුමබ්‍රාහ්මින නායකසම්ප්‍රදායමිපාදයන්වහන්සේගේ ශිෂ්‍යවූ ගල්කන්දේ විහාරවාසී දෙවමිපහල සුමබ්‍රාහ්ම නමැති මාවිසින් යථාකත නායකසම්ප්‍රදායමිපාදයන්වහන්සේගෙන් සහ දෙත් අප්පිස් ද සිල්වා බටුවන්තුඩාවේ පණිනුමන්ගෙහුන් ලබන ලද ලපදෙසෙහි පිහිටා පොත් කිපයක්වකතුකොට බලා ගබ්දකොට සකස්කරණලදී.

අතිදීපිකාලයක් ලෙබකප්‍රමාදයෙන් පණින නානාවිධ දෙසයන් යථාගතියෙන් ගබ්දකළ නමුත් මෙහි යම් යම් තැනක අපේ ප්‍රමාදයෙන් හටගත් දෙස් ඇතහොත් නැත වුවුත්විසින් ලොකාභිවාසිය සඳහා ඒ ගබ්දකරණුලැබේවා.

තවද මුද්‍රණය කිරීමේදී අකුරු පිරිසිදුව නොවැදිම් නො
බැඳිම් ආදී සුලුවරද* මෙහි සිසිනැනෙක හිබුනේවිනමුත් ස
ආචාරවබොධයට ඒ සඳහා හානියක් නොවැඳිබැවින් ගුණ
පත්‍රයක් අධ්‍යක්ෂකරණව අදහස් නොකළහෙයින් එබඳුතැන්ව
ලදි සමාධිප ගජනියකටයුතුයි.

ආබාහුනුයා කවසමගලවුනාම.

නැව්වන නාරිං තරදමුසාරපි,

බාලාභමාවනානලෙසිනං භිතං

සිංහල ආබිනව්‍යපදං සුසංඛ්‍යය.

දෙයා:ඩ සනාහි බහුවා සද් මෙ පමාද-

සුඛා ජනනි සුමනි විසෝධනියා,

සෙසෙහි භව්‍යවිධි පරිදි සරණාගත වූයේ,

එම මේ පරිසරයෙන්. මෙහිදීද.

D. SUMANGALA.

ආ බ්‍යා න පි ද ය.

—o—o—o—

නමෝ නිසා සභවතෝ අරහතෝ

සමම:සමබ්බසා.

ජිනෙත්‍රසිහං අභිවඤ්ඤාං
ජනෙත්‍රමනෙත්‍රසිරසාභිකතං,
රවං රවනාං භුවනෙත්‍ර සාරං
පරං පරනාමසනුරිතෙජං.

සනිත්‍රුරුපං සරණුකරං කරං
චිරං පරජාය පරං පරකතමං,
අහො මහාබෙදගතං ගරුං ගරුං
ලිඛිස්සමා:බහතපදං පදං ව තං.

තත් පචමාරෙ ජිනවාහි ජිනො, ඉඤ්ඤා පරමාධිපතිං
කතෙත්ති ඉඤ්ඤා, ජිනො ව සො ඉඤ්ඤාවාහි ජිනෙත්‍රො,
අචමා ජිනපචමාරු සාරිපුත්තමොනනලොකාදයො සාවකා,
තෙසං ඉඤ්ඤාහි ජිනෙත්‍රො, සහනතො ව හතනතො ව
සිහො, සිහොරිව තථාගතො ලොකධම්මානං සහනතො ප
රපවාදනං හතනතො ව සිහො, ජිනෙත්‍රො ව සො සිහො
මාහි ජිනෙත්‍රසිහො, තං ජිනෙත්‍රසිහං, අභිවඤ්ඤා—කිං
විසිඤ්ඤා ජිනෙත්‍රසිහමිති වෙ—කිලෙසෙ ජනෙත්ති ජනො,
ජනානං ඉඤ්ඤා ජනෙත්‍රො, සබ්බත්ථි විසාරදභේත-මනො
ව සො ඉහොවාහි මනොහො, ජනෙත්‍රො ව සො මධ්‍යො
හොවාහි ජනෙත්‍රමනෙත්‍රො, කාමලොකාධිපො පාපිමා-ස
දහි කොපි භවත්ති සිරො, ජනෙත්‍රමනෙත්‍රහස්ස සිරො ජනෙ
ත්‍රමනෙත්‍රසිරො, පතිජ්ඣති පතිනො, ජනෙත්‍රමනෙත්‍ර
හස්ස සිරං පතිනො ජනෙත්‍රමනෙත්‍රසිරසාභිකතො, තං
ජනෙත්‍රමනෙත්‍රඅභිකතාරසිරසාභිකතං, රවති සොසං ක
රොත්ති රවො, රවං රවනානහි විඤ්ඤාහි සනතානස

තෙත පටිප්පතනා අනතනානා උනකාටෙනා එකතනන
 යො නාතනතනසො අමතපාරතයො ධම්මිතාතයොති
 එවං විධං තස්සාගරං ඔහානෙනා තනිතාවතාපිතා සඤ්ඤා
 තනෙතුවාලසවකිවසෙන පමතනවතනානා නාමරූපානා
 ඔත්තසනාතිතනසඤ්ඤානා අතිවිලකඤ්ඤා උදයවසයපිලකා
 ඤාලකඤ්ඤා දුකඤ්ඤානා අවසව තිතිතාවද්දානා අනතන
 ලකඤ්ඤා ව නාදිසාවතනතස හිප්පකඤ්ඤානා සීහවිකතිප්පිත
 තසාදිති නාතනතෙහි දෙවමනුසානා කප්පිතා හසංස
 භානාසං උපාදෙතො තෙසං සංසාරතසතිතානා අර්ථ ඛෙම
 භාති නිබ්බාණං ව නිබ්බාණතාපිනිවහං ව දෙසෙනා අම
 තවතාතිබ්බාණං සමපාදෙනා වෙසාරජ්ජාතනා ආසති
 වාචං අභිසසමතනානා මධුරධම්මදෙසනාසඤ්ඤානා සීහ
 නාදං තදනානං සාරනති උතතං, භාවනා එතාහි භාවනා
 ත්තිසෙවතන ආණ්ඩෙවතන විසසෙවතන පරිසාපණෙන
 සු කාමලොකාදිසු හිප්ප ලොකෙසු, පරනති භුසයේ නිපා
 නො, පරනති සංඝාදිපිපලාසාදි මාදස විපලාසාපවිච්ඡ
 නං, භාසතතුවරතෙජ්ජාති සනාතතෙ අනතනතෙජ්ජතනං,
 සතෙහි විරසං කරනතිති කුසලාකුසලානං ධම්මානං අභිග
 මාතනාණ්ඩුහි සති, සත්තං ඉත්ථ සතිත්ථ, ඉමස්මි අපේ සි
 ඔත්ත ධම්මරතතිත සංසරකතිත ආනන්ධ ධම්මසිති ධම්මදසති
 ධම්මපාල ධම්මදිභානාදයො සතිත්ථ, තෙසං සතිත්ථ නං රුත්
 සතිත්ථරුත්, නං සතිත්ථරුත්, කරනති කරනෙතො, විරනති
 දිසකාලං, අරිසති සුසති බුභිසතිති අපේ, පරතන අපේස
 පරපේස, අහො ඉති විමතෙස නිපානො, මහනෙතො ව සො
 ඛෙදෙතාති මහාඛෙදො, මහාඛෙදං ගතො මහාඛෙදග
 නො, මහාඛෙදගනනති අවිසංගං මහනතං දුකඤ්ඤානං,
 ගරුහති දසාසිලාදිගුණෙන මහනතගරං, ගරුනති සදෙස
 දෙසනතරෙසු සකලබ්බතනානං පරමාවරිසං, පඤ්ඤා ග
 මසතෙ අපේ එතෙතාති පදං, පදනති පිටකතනසොපකා
 රං—ති බුත්තා.

අසං ආවරිසවරෙ විරකාලමහාවං ගතාති තනතවතකර
 භාතිසමුප්පාදිතිති ත්වසාකාතවිකාපාදිති සිප්පාති ව ධම්ම
 උතසං ව සමුච්ඡාපෙනා අනතනිසෙන වතුපට්ඨෙසෙන බුත්ත

තනං සංවිතං කාමා පියතරපුතො පාලකමානා කලකණ්
 මානා විසංගිලානමාලො පාලෙකා දසබලසාසනං සථානානෙ
 ඨපෙසි—තස්මිං අහං ජනෙනාමනෙතෙසිරප්පාතිනං පුච්ඡ
 තෙසු සාරං රමං රමනං පරං පරතොපකතූපිතං ජ
 නෙනෙසිතං ව පිරං පරායාසං පරං පරකකමං කරං අහො
 මහාබෙදගතං ගරුං සහිත්තරං සරණඛකරං ගරුං ව අ
 භිවඤ්ඤා පදං ආබහතපදං ලිඛිස්සං.

අහං, මම; ජනෙනාමනෙතෙසිරප්පාතිනං, වසව ගිහිමා
 ර නැමති මහත්මානවසයාගේ අගඛකාර නැමති උතතමා
 ඛකස ගතනකමාලා; පුච්ඡතෙසු, ජගත්තෙසි (ගෙවත්) අත
 තාපසනිත සත්වලෙහි; සාරං, උතතමාලා; රමං, රමනං,
 අපොහසමත්වතත පරම චිත්තර ධර්මදෙශනා සංකෘත රචෙ
 සාරද්දාපානනිසිද්ධිත නාදකරන්තාලා; පරං, අතප්පිකෙත්;
 පරං, මාදසවිධ විපකසීය පුච්ඡවර්තනං; කාපතෙ, සතතාප
 තසකිරිමෙහි; (ගෙවත්) ‘‘ඉමෙ සත්තා නාම පුතප්පුතං
 උපායනං උපානනුපානං ජරං පාපණ්ණති ජරපා
 තා අවසා භිජ්ජනති තස්මා අනිවමා දුක්ඛා අතතානාති’’
 යනාදීන් දිව්‍යමනුෂ්ඨයන් අපාසනය සංසාරගමිත් හඳුනාගත්
 විමෙහි; භූරිකෙජං, අතනතප්පකාප ඇති (තොගොත්) පු
 ඤ්ඤෙජස්ඇති, ජනෙනෙසිතං, සමුද්ද සිංහයාද.

පිරං, දීඝිකාලකත්; පරපායං, පරාජිත පිණ්ඩ; කරං, අ
 තිතසිත්; පරකකමං, විකෘත; කරං, කරන්තෙ; අහො, විසම
 කෙස; මහාබෙදගතං, මහත් අසනතසට (ගෙවත්) බැහැ
 බවට පැමිණියාලා; ගරුං, විවනි කාපාකරණාදි ගුණයෙන්
 මහත්වා; සහිත්තරං, තපොධනාසිපතිවු (ගෙවත්) සංකෘ
 රජවා; සරණඛකරං ගරුං ව, අනුභූතසමසනසකාමාදිවු
 සරණඛකර නම් ආවාසෙහිගතවසාද; අනිවඤ්ඤා, වැද; ප
 දං, පිටකත්තොපකාරවු; ආබහතපදං, මේ ආබහතපදය;
 ලිඛිස්සං, සිකිසි සාමාසෙන් ලියමි.

සතනිකාලං නිපුරිසං ක්‍රියාවාපි නිකාරකං,
 අතභිලිභං මව්වතං තද්ධනතනති වුච්ඡති,
 යං, සම්පදයක්තෙමේ; නිකාලං, අනිතානාගතවර්තමාන ස
 ක්කතකාලත්‍යයන්ඇත්තන්ද; නිපුරිසං, ප්‍රථමමධ්‍යමොත්තම

සහ පුරුෂයන් ඇත්තේද; ක්‍රියාවාසී, ගම්නට්ටනාදීවූ බා
 ක්‍රියාසී කිසිකලෙකු ක්‍රියාවාසීද; නිකාරක, කණිකා කණි හා
 ව සහ කාරකයන් ඇත්තේද; අතතිලිත, විසදවිසද උතස
 රහිතකාර සබ්බත ලිහිල්ල රහිතද; ච්චවත, එකවර
 බහුවර්ත සහ ච්චතවසක් ඇත්තේද; නා, ඒ පදසමයම;
 ආබන්ධන වුවහි, ආබන්ධන කිසිකලෙකි.

කාලාදිවසෙන බානිසි. විහරණිති විහරණියො තන
 දයො—කාලාදිවසෙන, කාලකාරක පුරුෂාදීන් විසින්; බා
 නිසි, බානිසි (ගෙවත්) ක්‍රියාව; විහරණිති, විහර
 කෙරෙත් නුසි; තනදයො, තනාදිනු; විහරණියො, විහරණිනු
 නම් වෙත්.

සා පන වතනවාසා පච්ඡි සන්තම් පරිකම් භිසන්තම්
 අරුතෙහි ගම්නට්ටනි කාලාතිපට්ඨවාසී අභිවිධා හවනි—
 කිරිසං ධාරණිති භූවාදයො බාතවො—තෙ පන අත්චතා
 විධාහවනි සකමිකා අකමිකාවාසී—තෙ පන ඒ බාතුනු
 වතාසී; අත්චතා, කණිකාණි අත්චතෙත්; සකමිකා, ස
 කණිකාවාසී; අකමිකාවාසී, අකණිකාවාසී කියා;
 ඒවා හවනි, දෙවැදැරුම් වෙත්—තනු සකමිකා සෙ බාත
 වො කමිකාපෙකම් කිරිසං වදනි—තනු, ඒ විප්‍රකාර බාතු
 ත්ථෙරෙත්; කමිකාපෙකම්, කණිස අපෙකමකල; කිරිසං,
 ක්‍රියාවක්; සෙ බාතවො වදනි, සම් බාතුනුකෙතෙත් කියද්
 ද; තෙ බාතවො, ඒවාතුනු; සකමිකා, සකණිකාවාසී
 වෙත්—සම්පදසක්කුගේ ප්‍රයෝගයෙහි ලා කණිකානුසිත් උප
 දවත්තාවූ ක්‍රියානොමෝ “කිං කරෙති කිං ගච්ඡති කිං පව
 ති” යනාදීන් ගවෙෂණස් කට්ඨකු කණිසක් නැතිව නුපදිද
 ඒවාතුනු සකණිකතම් වෙයි දහසතු-තං සථා-දෙවදගො
 කටං කරෙති ගාමං ගච්ඡති ඔදනං පවත්ති ආදියො—අ
 කමිකා සෙ බාතවො කමිතිරපෙකම් කිරිසං වදනි—
 සෙ බාතවො, සම් බාතුනුකෙතෙත්; කමිතිරපෙකම් කිරි
 සං වදනි, කණිස අපෙකමකොකල ක්‍රියාවක් කියද්ද;
 තෙ බාතවො අකමිකාවාසී වුවහොත්, ඒවාතුනු අකණිකා
 හයි කිසිකලෙකි—සම් පදසක්කුගේ ප්‍රයෝගයක් ඇතිකල්

හි කතූරහිතව කර්තෘත්වයින්ම ක්‍රියාව ගැනේද? ඒ අකමික
බාහුතරී වෙයි දකුණු-නා. යථා දෙවදනොනා අවරනී සෙ
නී තිනිනී ආදයො-දෙවදනොනා අවරනී; දෙවදන්තෙම
හිදිසි කිකල්හි දෙවදනායාගේ හිදිම බ්‍රහ්මව විෂයවෙයි
“නො අවරනී නො සෙහි නො තිනිනී” යනාදීන් කර්තෘ ග
වෙසණසකරත්වයේ කමිහවෙසණස නොකරුණ හෙයින්
කිසි කමිහභාවයක් බ්‍රහ්මව විෂය නොවෙයි මෙසෙයින්
සියලු තත්වය සකමික අකමික බාහුපයොග දකුණු.

අකමැතියා ධාතුවෝ ගොනර් කාරිතෙ තු සකමිකො,
සකමිකො චිකමිමාසුඤ්චිකමිමා න තිකමිකො.

නිසල කතෘතර් කමෙම ව කාර්තව්‍යානුසූතියෙ,
 න භාවෙ සුඛකතෘතර් කමෙම කාර්තව්‍යානුසූතියෙ.

හිමාද්වීප, පට්ටා, ම අර්ධද්වීප, ද්වීප,

සාරිතෙ සුඛික තතා උ කම්මොඛොතොවරං.

[illegible]

නොවා” සනාදී ප්‍රධානවූ කණ්ඩායම හැඟවුවමනාකල්හිද; දුහා
දින. දුහාපුරුෂයන් සනාදී විකෘතිකවාදයන්ගේ සෙදිවෙහි;
අප්‍රධාන කවි ව, “නොපාලෙන නො හිර දුහතනෙ දුඩා
මා” සනාදී අප්‍රධානකණ්ඩායම හැඟවුවමනාකල්හිද; සුබකතා
ව; ශ්‍රවණානුද; කවි ව, කණ්ඩායමවුවමනාකල්හිද; ආ
බ්‍යාසනොවර, ආබ්‍යාසනොවරය (හෙවත්) ප්‍රධාන අප්‍රධා
නකණ්ඩායම ශ්‍රවණානුද කණ්ඩායම සහ මොහු තුන්දෙන කණ්ඩා
යෙහි විසිනවූ ආබ්‍යාසන ජනනිත්ව නොවරයෝයයි සේයි.

“අනුග්‍රහයෙ සුඛ දෙවදනෙතනානි” ආදිය අකමිකාපි
ධාතුවෝ සොපසනා සකමිකාපි භවනි—අකමිකාපි
ධාතුවෝ, අකමිකාධාතුවුද; සොපසනා, උපසනි සහිත
වූවානු; අනුග්‍රහයෙ සුඛ දෙවදනෙතනානි ආදිය, දෙවදන
යාපිතින් සැපසනෙව අනුභවකරණ්‍යුලුබෙයි සනාදියෙහි;
සකමිකාපි භවනි, සකමිකාවූවානුද වෙත්—තෘදයෝ
පන සකමිකා ක්‍රියාත්මක කරන ව කමිකාපි ව භවනි අ
කමිකා ක්‍රියාත්මක භාව ව භවනි සකමිකාපි ධාතුවෝ ක
මිකාපි අවනිව්‍යාස “දෙවදනෙතන පව්වනෙ” තෘදයෝ හා
වෙයි භවනි—තෘදයෝ පන, තෘදී විභවනි වනාහි;
සකමිකා ක්‍රියාත්මක, සකමිකාධාතුවුකෙරෙන් පරව; කතා
රි ව, කණ්ඩායමෙහිද; කමිකාපි ව, කණ්ඩායමෙහිද; භවනි,
වෙයි; අකමිකා ක්‍රියාත්මක, අකමිකාධාතුවුකෙරෙන් පරව;
භාව ව භවනි, භාවකාරකයෙහිව වෙයි; සකමිකාපි
ධාතුවෝ, සකමිකාධාතුවුද; කමිකාපි අවනිව්‍යාස, විද්‍යා
මානකණ්ඩායම අවිච්ඡිකාකල්හි; දෙවදනෙතන පව්වනෙ තෘදී
සු, දෙවදනෙතන විසින් පිළිවෙයි සකමිකා ආදියෙහි; භාවෙයි
භවනි, භාවයෙහිද වෙත්—වූවානු කි.

ක්‍රියාත්මක කරන තෘදී කමිකාපි ව සකමිකා,
භාවෝ කමිකාකමිකා වවනිව්‍යාස මඤ්ඤා.

ලොකෙයි—“අනුග්‍රහ නාර් අලොමිකා ඵළිකා වඤ්ඤා වයි
කතා සවුදෙද කුණ්ඩිකා” නි ආදිය විස අනුග්‍රහ ව කතා
සකමිකාපි.

“සතොපි න විවකංසා අසතොපි ච සා හවෙ,
තා සථානුදරා නාථ වස්සකා වසිතකා සථා.

විවකවා ලොකිකා එසා අසකාමනිවුයතිදා,

කථමෙස විපරිසා සො ලොකථවාහි යුජ්ඣතෙ” යි.

තෙ පුත සතපිටා හවන ති විකරණප්‍රථමසභෙදෙන -
තෙ, මේආදීචු ප්‍රචුරප්‍රභේදඇති ඒ බාතුහු; තුන, නැවතද;
විකරණප්‍රථමසභෙදෙන, විකරණ ප්‍රත්‍යයන්ගේ හෙදහො
සින්; සත්තවිධා හවනහි, සත්වැදැරුම් වෙන් - විකරණ
ව සො සථමයොවාහි විකරණප්‍රථමයො - තෙසං විකරණ
ප්‍රථමයානං හෙදෙන - කථා - අවිකරණ භවාදයො, නිත්‍ය
සීතපුබ්බකඅවිකරණ රුධාදයො, සවිකරණ දිවාදයො, ණ
ණ උණවිකරණ සොදයො, ණප්‍රණාචාරණවිකරණ කියාදයො,
ඔවිකරණ නනාදයො, සකතේ ණණ්ණසන්නා වුරුදයො -
භවාදයො, භූආදී බාතුහු; අවිකරණ, අසනවිකරණය ඇත්
තාන; රුධාදයො, රුධාදී බාතුහු; නිත්‍යසීතපුබ්බකඅවික
රණ, නිත්‍යහිතසා පුච්චකොට ඇති අසනවිකරණයාද; දී
වාදයො, දිවාදීහු; සවිකරණ, ස සන විකරණයාද; සොද
යො, සු ආදීහු; ණණ්ණඋණවිකරණ, ණ ණ උණ සන
විකරණද; කියාදයො, කියාදීහු; ණප්‍රණාචාරණවිකරණ,
ණස ප්‍රස ණස සන විකරණද; නනාදයො, නනාදී
හු; ඔවිකරණ, ඔ සන විකරණයාද; වුරුදයො, වුරුදිගණ
සෙහි බාතුහු; සකතේ, බාවච්චිසෙහි; ණණ්ණසන්නා,
ණණ්ණ සන විකරණයන්ද අනතකොට ඇත්තානුයි -
අවිකරණාදීහු බාතුභිතකත්ත් මැදවතහෙයින්ද භවාදී බාතු
න් ඔසුරුවන හෙයින්ද බාතුස සන සාමාන්‍යතාවයෙන් සිටි
සවුන්.

“භුවාදී ව රුධාදී ව දිවාදිසොදයො ගණා,

කියාදී ව නනාදී ව වුරුදිත්ථ සත්තධා” යි.

කිසකලද ක්‍රමයෙන් භුවාදිගණය රුධාදිගණය සනාදී
ඒ ඒ නමින් වෙන්කරණ හෙයින්ද විකරණනම් වෙන්,
මේ බාතුගණයන් අතුරෙන් බාතුපාඨයෙහි “භුසතතායං,
සන පදය පවත් “සවුභිකා” සන පදය දක්වා වාසිසිතිවු භූ

ආදී ගණයෙහි බාහු වන්නාහ—“තුදබ්බිභාසනානු” සහ පදය පටන් “තුදදයො” සහ පදය දක්වා වාහිරිකවූ තුදදී බාහු වන්නාහ—“සු අ සහසං” සහ පදය පටන් “සමහි සෙ” සහ පදය දක්වා ප්‍රත්‍යවිකරණ සු භූවාදී බාහුවන්නාහ—“සුදනෙ” සහ පදය පටන් “ධිර ධාරණෙ” සහ පදය දක්වා විතාවකුත්තවූ ප්‍රත්‍යවිකරණ ප්‍රභෝධාදී බාහුසුසුද්ධි අවිකරණ භූවාදීගණයකෙම වතුම්බ වේ—වුත්තං වී.

භූවාදිභො ප්‍රභෝග්‍යාදිභො ච අපාච්චයො පරිථො,
ලොපමාපර්තො නාඤ්ඤ වචහිකවිභාසයො.

අවුතිසු තුදදී ච භූවාදී ච තථාසරෙ,
ප්‍රභාසාදී වතුමෙවං සෙසසා භූවාදයො ඉධ

“රුසි ආවරණෙ” සහ පදය පටන් “රුබාදයො” සහ පදය දක්වා රුබාදීගණයෙහි බාහුවන්නාහ—“දිවුසිලා සං” සහ පදය පටන් “පිතියං” සහ පදය දක්වා දිවාදිගණයෙහි බාහුවන්නාහ—“සු සවණෙ” සහ පදය පටන් “සංවරණෙ” සහ පදය දක්වා ස්වාදීගණයෙහි බාහුවන්නාහ—“කි දබ්බිතිමයෙ” සහ පදය පටන් “කියා දයො” සහ පදය දක්වා කියාදීගණයෙහි බාහුවන්නාහ—“කුහු විජාරෙ” සහ පදය පටන් “කනුආදිති” සහ පදය දක්වා කනාදීගණයෙහි බාහුවන්නාහ—“චුර ඵෙසෙ” සහ පදය පටන් “චුරුදයො” සහ පදය දක්වා චුරුදීගණයෙහි බාහුවන්නාහුසුසු කල්පනාකොට සටප වාදී නාමයන් ලිඛිතයෙහි අසාත්තනාදී වශයෙන් වරන් හා නව විහකන්ත් දක්නාසේ ආබ්‍යාතයෙහිද බාහුමස්සාදී යෙහි කියනලද සියලු බාහුන් අනවිභක්තියෙහි සයානු වැදැරුම්වූ ආබ්‍යාතපදයන් නානාප්‍රකාර ආදේශ ප්‍රත්‍යයාදීන් හා සමග හැදින අටසාමුස අටසාමුස පරස්පදතතනොපදයන් හා දෙතීස දෙතීස ප්‍රථමමධ්‍යමෝත්තම පුරුෂන්ද එසේ ම හැදින භාමගබ්ද ප්‍රයෝගයෙහි ප්‍රථම ස්පර්ෂ්ඨ-ති අනි-තෙ අනෙත-තු අනතු-තං අනතං-සනාදිප්‍රත්‍යයන්ද තුමන ශබ්දප්‍රයෝගයෙහි මධ්‍යමපුරුෂ්ඨ-සි ථ-සෙවේන-හි ථ-සසු වේන-සනාදි ප්‍රත්‍යයන්ද අනුගබ්දප්‍රයෝගයෙහි උත්තම

පුරුෂයා මි ම ඵ ආවසෙ-සනාදී ප්‍රත්‍යයන්ද විමසයි දුත නා
මසබ්දදීත් හා යොද, හෝ නොයොද, හෝ පරික්ෂාකොට
ප්‍රයෝගය වූ පරිද්දෙන් කණිකාකෘතියාචාර්යයෙහි රූපයත්
වර්තනා අස්ථිකියෙකු-හං තං කරණං පටිච්ච උපායොනො
පවුට්‍යොනො-නසමී, පවුට්‍යොනො-ඉධ පන කාලස්ස
අත්තානාහත පවුට්‍යොනොණ්ණති පරිකාපකාලාත්පනති
වසෙති ජධා සිතානං පවුට්‍යොනොති විසෙසෙති.

“වත්තමානා තී අනති සි ඵ මි ම යෙ අනෙත සෙවෙත
ඵ මෙත” කෘතයො චාදස චාතවිත සඤ්ඤා හොනති-
වත්තමානකාතරී පරස්සපදෙ-දෙවදනො ඛදනං පටි
ති තෙ පවනති තිං පටිසි තුමෙත පට්ඨ අහං පවාමි ම
යං පවාම-දෙවදනො, දෙවදන්තෙම; ඛදනං, ඛත;
පටිති, දූත් පිසෙ; තෙ, ඛත්‍ර හැමදෙන; පටිනති, දූත් පි
සෙත්; තිං, තෝ; පටිසි, දූත් පිසෙහි (නොහොත්) දූත්
පිසව; තුමෙත, තෙපි හැමදෙන; පට්ඨ, පිසත්‍ර (නොහො
ත්) පිසමි; අහං, මම; පවාමි, පිසමි (නොහොත්, පිසමි;
මයං, අපි හැමදෙන; පවාම, පිසමු-පරස්සපදස සත්‍ර
ප්‍රත්‍යාචාර්යවරයාගේ-වුත්තං හි මුඛමනදීපනියා-
ඵය උත්තමපුරිසා කිවාපි අත්තනො අත්තා තාපි ඉත
රාතං ඛත්‍රකතරානා තබ්බසෙත තබ්බොහාරෙ නිරෙ
පිතොති දථබ්බං අසමපත පොරණකවොහාරෙ ඉදමත
සුත්තං “කාතරී පරස්සපදනති” ආදීසු ඉමෙසං ගණනා
ත්තං-වත්තමානකාතරී අත්තනොපදෙපොවං-යො ඛද
නං පටිතෙ තෙ පටිනෙත තිං පටිසෙ තුමෙත පටිවෙත
අහං පටිමයං පවාමෙත-අත්තනොපදස සත්‍ර පුරුෂත
සත්තේ රූපී චාචාර්යයෙකුයි දනසුතු-වුත්තං හි තත්ත
ව-ඵයා මි කිවාපි පට්ඨ මජ්ඣිමපුරිසා පරස්සත්තා තථාපි
තබ්බොහාරෙත ඉතරෙසං තිරුළුත්තා ව ඉමස්සපි නිස
සො අසං පොරණකවොහාරකයො ව සඬ්ඤාදොසාපනව
කරණත්තං ව අසං ඉමෙසං ආරොපියොති දථබ්බං ඉදම
න සුත්තං “අත්තනොපදනති හාවෙ ව කම්මති” යි ආදීසු ඉ
මෙසං ගණනාත්තං.

කතභූතො'භිභිතතො ව ආබ්‍යාතෙන න කතරි,
කතියා පඨමා ගොති ලිඛිතථමපන පෙකඛිස.

(ඉධ, මේ කණිකාරකයෙහි;)ආබ්‍යාතෙන, හි ආදී ආබ්‍යාත භවිතයන් විසින්; කතභූතො, කතනු; අභිභිතතො ව, උපකරණයන්; කතරි, කණිකාරකයෙහි; කතියා න ගොති, කෙතක කතියා නොවෙයි; ලිඛිතථමපන පෙකඛිස, ලිඛිතාභිස අපෙකාකොට; පඨමා ගොති, විගතනිකයන් හැඩව අභිකර්තව්‍ය උපකරණයන් කණිකාරකාදියට සාමාන්‍ය ලිඛිතාභිසෙහි පඨමාම වෙයි දකුණු-වතකමාන කතිය-පටිසතෙ පටිවතෙ ඔදනො දෙවදනෙත-පටිසරෙ පටිවරෙ පටිසතෙත පටිවතෙත ඔදනා තුනෙහි-පටිසසෙ පටිවසෙ නිං ඔදන මස-පටිසවෙන පටිවෙන තුනෙහි ඔදනා දෙවදනෙත ඔදනො අහං පටිසෙ පටිව කසා තුනෙහි මස පටිසාමෙන පටිවතෙත-දෙවදනෙත, දෙවදනසා විසින්; ඔදනො, ඔදනනෙම; පටිසතෙ පටිවතෙ, දුන් පිසනුලබ්‍ධි; තුනෙහි, තොප විසින්; ඔදනා ඔදනකොටු; පටිසරෙ පටිවරෙ පටිසතෙත-පටිවතෙත, පිසනුලබ්‍ධි; මස, මාවිසින්; ඔදන, ඔදනස; නිං, කෝ; පටිසසෙ-පටිවසෙ, දුන් පිසනුලබ්‍ධි (නොගොත්) පිසනුලබ්‍ධි; දෙවදනෙත, දෙවදන්හු විසින්; ඔදනා, 'ඔදනකොටු; තුනෙහි, කෙපි හැමදෙන; පටිසවෙන-පටිවෙන, දුන් පිසනුලබ්‍ධි (නොගොත්) පිසනුලබ්‍ධි; කසා, කාවිසින්; ඔදනො, ඔදනනු; අහං, මම; පටිසෙ-පටිව, දුන් පිසනුලබ්‍ධි; තුනෙහි, කෙපිවිසින්; මසං, අපි, පටිසාමෙන පටිවතෙත, පිසනුලබ්‍ධි-වතකමාන කතිය පරිසරදෙසෙපොවං-පටිසති පටිති සුදෙන ඔදනො පටිසරෙ පටිවරෙ පටිසතනි පටිවතනි පටිසසි පටිස පටිසර පටිවර පටිසාමි පටිවමි පටිසාම පටිවම.

ආබ්‍යාතෙන අවුත්තතො කතියා ගොති කතරි,
කතියා'භිභිතතො න දුතියා පඨමාවිධි.

ඉධ, මේ කණිකාරකයෙහි; ආබ්‍යාතෙන, හෙ ආදී ආබ්‍යාත භවිතයන් විසින්; අවුත්තතො, දෙවදනෙත යනු අනුකරණයන්; කතරි, කණිකාරකයෙහි; කතියා ගොති,

කාන්තා වෙයි; කමමය, බදනොසන කවිස; අතිතිකතා
 උකහෙයිත්; න දුරියා, විනියා නොවෙයි; පඨමාව, පුඨමා
 ම වෙයි දහසුතුංභාවෙ-දෙවදරෙනන කසි මසා වා තෙති
 තුනෙහි අනෙහි වා දුසනි අසනෙ-භාවෙ, භාවකාරක
 පෙති; දෙවදරෙනන, දෙවදන්තුවිසිත්තෝ; කසා වා; කාවිසි
 ත්තෝ; මසා වා, මාවිසිත්තෝ; තෙති, උත්තිසිත්තෝ; තු
 මෙහි, අනාපවිසිත්තෝ; අනෙහි වා, අපවිසිත්තෝ; තු
 ති-තුසනෙ, දුත්තිවිසි දෙවදන්තායෙත්තෝ කායෙත්තෝ මා
 යේ හෝ උත්තේ හෝ තොපයේ හෝ අපයේ හෝ දුන්ති
 මස යන අර්ථය-සද්දලකවණ්දිය දුසන්තිපි හවති-ව
 භාවනපරපුරිසෙ පන-සබ්බසං පඨමමප්පත්තානං පඨ
 මුත්තාමානං මප්පත්තාමානං තිණ්ණං වා පුරිසානං එක
 තොභිධානෙ කත්තබ්බෙ පරෙ පුරිසො යොජෙතබ්බො-
 සබ්බසං, සියලු පඨම මප්පත්තානං, පුඨම මධ්මමපුරුෂයන්
 යේ හෝ, පඨමුත්තාමානං, පුඨම උත්තමපුරුෂයන්ගේ හෝ;
 මප්පත්තාමානං, මධ්මමපුරුෂයන්ගේ හෝ; ති
 ඤ්ණං වා පුරිසානං, තුන් පුරුෂයන්ගේ හෝ; එකතොති
 ධානෙ කත්තබ්බෙ, එකක් කොට කියුතුකල්හි; පරෙ පු
 රිසො යොජෙතබ්බො, පුඨම මධ්මම පුරුෂාදීන් අතුරෙන්
 යමෙක් පරපුරුෂද ඒ පුරුෂයෙම යෙදියුක්තේයි-කථං-
 යො ව පවති ආ, ව පවසිති පරිසායාපයනෙ තුනෙහි පවරා
 හි හවති-යො ව පවති, හෙද පියෙයි; ආ, ව පවසිති,
 තෝද පියෙයි කියා; පරිසායාපයනෙ, ක්‍රමයෙන් කීමක් ඇ
 හිකල්හි-තුනෙහි පවරාහි හවති-තුනෙහි පවරා කියාවේ-
 මධ්මමපුරුෂයෙම පුඨමපුරුෂයාගේද තමාගේද අර්ථවාචිව
 තුනෙහි පවරා කියා සිටී-තුනෙහි පවරා සි කිකල හෙතෙමේද
 පියෙයි-තෝද පියෙහි කී නිසායි-එවං යො ව පවති අ
 භව පවාචිති මසා පවාම-ආ, ව පවසි අහං ව පවාචිති ම
 සා පවාම-යො ව පවති ආ, ව පවසි අහං පවාචිති මසා ප
 වාම-එවං පවමනදිසුපි යොජෙතබ්බො-පරිසායානං පරතනා
 පරෙපුරිසොති ප්‍රච්චති-එකාභිධානෙ පරෙපුරිසොති පු
 බ්බතා එකාභිධානෙහි පදං කීමත්-යො පවති ආ, පවසිය

සි අනං පටි ඵලං භික්ඛාසාලකානා මසං පටිඤ්ඤායී න නව
 ති—ව්‍යානමාන කම්මකතාරි පන—පටිසංකෙ පට්ඨකෙ ඔද
 යො සංකෙව-ඡ්‍රියසරෙ පට්ඨරෙ පටිසංකො පට්ඨනො ඔද
 නා-පටිසංකෙ පට්ඨකෙ ඤා-පටිසංකෙ පට්ඨකෙවන දාමෙත-
 අනං පටිසංකෙව-මසං පටිසංකෙව පට්ඨකෙවන—ඔදනො,
 ඔදනකතොවිදි සංකෙව, කෙමෙව; පටිසංකෙ පට්ඨකෙ, පි
 අස්; (කොකොත්) සං ඵල, තමා විසිත්ව; පටිසංකෙ පට්ඨ
 කො, පිසනුලැබෙ-මත්තෙතිද අස් මෙම නස්—ඔදනා,
 ආහාරකෝදාමු; පටිසරෙ-පට්ඨරෙ-පටිසංකො-පට්ඨකො,
 පිසෙත්-පිසනුලැබෙත්; ඤා, කෝ; පටිසංකෙ-පට්ඨකෙ, පි
 සෙති-පිසනුලැබෙති-දාමෙත, තෙපි හැමදෙන; පටිසංකෙ-
 පට්ඨකො, පිසනු-පිසනුලැබනු-අනං, මම; පටිසංකෙ-පට්ඨකො,
 පිසෙමි-පිසනුලැබමි-මසං, අපි; පටිසංකෙ-පට්ඨකො, පි
 සෙමු-පිසනුලැබමු.

කුතොනු ඤා භික්ඛු ආගමනසි රජගහකො ආගමනාමි
 යි ආදිසු පන පට්ඨුප්පනසමිපෙ ව්‍යානමානවච්ඡිනා—භි
 ක්ඛු, මහණ්; ඤා, කෝ; කුතොනු ආගමනසි, කොසිත් ආ
 ගෙතිද; රජගහකො, රජගහනුවරත්; ආගමනාමිති, ඵලි
 යන; ආදිසු පන, මේආදි ප්‍රයෝගයෙහි වනාහි; පට්ඨුප්ප
 නසමිපෙ, වර්තමානක්‍රියාවට සමිපු අතීතයෙහි; ව
 ව්‍යානමානවච්ඡිනා, වර්තමානවිභක්ති වේ—රජගහකො ආ
 ගතො ආමිසි අතීතවච්ඡින කොට කොසිය “ආගමනාමි” ති
 යේ ප්‍රත්‍යක්‍රියානක්‍රියාවට ආසන්නවු ක්‍රියායෙහි වර්තමාන
 විභක්ති වන හෙයින්—ප්‍රයෝගසිසි ආදියෙහි වනාහි—පුරෙ
 අධමෙමා දිප්පති පුර මග්ගිති ආදිසු තබ්බොහාරුපචාරෙන
 ව්‍යානමාන වචනං—පුරෙ, නොබෝකලකින්; අධමෙමා, අ
 ධර්මයකෙම; දිප්පති, දිප්පතේ—පුර, සැණසකින්; මග්ගි,
 මගෙමි; ඉති ආදිසු, මේආදි ප්‍රයෝගයෙහි; තබ්බොහාරුප
 චාරෙන, වර්තමාන ව්‍යවහාරයට ආසන්න හෙයින්; ව්‍යා
 නමානවච්ඡිනා, හවිසුතදුස්සියෙහි වර්තමානසාලයාගේ කීව
 අභිමතයෙහිත් වර්තමාන විභක්ති වේ. වුතනං ව.

ගහ ව තං සමීපං ව සකො ගතාති ස්‍යංගො,
ගතාසං සනාතාමාගවිෂ් සොසො ගතාසමිතාපි,

ගතා ව, ගතද; තං සමීපං ව, ඒ ගත සමීපද; සකො, සම්
භෙසකින්; ගතාති ස්‍යංගො, ගතාසමි දන්තාලාබේද; ත
යො, එහෙයින්; සනාතං, ගතෙහි; සනාතා ආගවිෂ්, තාත්
තව වර; ගතාසං, ගත සමීපයෙහි; සොසො ඉතාපි, යොසල
ගමයයි කිසිදු වේ-තථා.

ආරඛානිස්සිතං කිංචං වත්තමානනි වුච්චති,
වත්තමානසමීපං ව වත්තමානනි වුච්චති.

ආරඛ, පටන්ගත්තාලදින්; අනිස්සිතං කිංචං, නොනිසි
සාතාස; වත්තමානනි වුච්චති, වත්තමානසමි කියනුලාබේ
යි; වත්තමානසමීපං ව, වත්තමානසමීපයද; වත්තමානනි
වුච්චති, වත්තමානසමි කියනුලාබේයි.

“සංගොසු පරිගුහාමි සාසංගො හෙද අභිසම්පර්ගං සහවර
තං ගවිෂ්ති වාසවස්සා” හි ආදිය භවගොතව හි කාලතත
රෙපි තනදො—සංගොසු, වසනුන් විදාමානකල්හි; පරි
ගුහාමි, සැඟවිමි; සාසංගො හෙද, සාසංගොසෙත්; අභිසම්පර්
ගං, පරලොව; වාසවස්සා, ශ්‍රේයා හා; සහවරතං, එක්විමට;
ගවිෂ්ති, යන්නේයි; ඉති ආදිය, මේ ආදියෙහි; කාලතතරෙ
පි, තමන්ට නියම කාලයෙන් අනාකාලයෙහිද; තනදො,
හි ආදිය; භවගොතව හි, වෙන්වැයි—නාමයන්ට මාගම
සංසකාත වනකරණනුසාරයෙන් ලිඛිතයෙද විදාමානවුවන්
මේ පුරිස් මෝ කන් මේ දතයයි පුරුෂ භූත දෙදෙනාට
මේය මෝය යන ව්‍යවහාර හෙදය මුත් දන පා ගත් ආදී න
පුංසකලිඛු ශබ්දයන්ට ව්‍යවහාර හෙදයක් නැතිව පුලිඛු
ව්‍යවහාරයම පැමිණින හෙයින් නපුංසකලිඛුද පුලිඛුයෙ
හි අනාතන කොට සිංහිත භාෂායෙහි ලිඛිතයක්ම දක්
වනලද්දී දතයුතු—දක්වනලද්දීමයි සිද්ධත්සහගයෙහි.

‘සද්දන්තපුරාණයෙහි අදාද සද්දන්ත ලියවේ,

තොටාලෝ වහරවෙසෙසක් පුළුඳුහිරිලියදෙක විනා.’

පුළුඳුහිරිලියදෙක පටන් අරුත්විසකන්ති තෙම තොමෝ
 ආමු සහ රුසි—පුළුඳුහිරිලියදෙක, පුළුඳු සහිලියදෙකත්;
 පටන් අරුත්විසකන්ති, ප්‍රථමාච්ඡිකාකරණ ව්‍යවහරයෙකි;
 තෙම තොමෝ ආමු සහ රුසි, පුරුෂතෙම සිව්-කානා
 තොමෝ සේ-පුරුෂයෝආමු සිව්-කානාතොමෝආමු කිය
 ය. මේආදී ක්‍රමයෙන් ප්‍රථමාච්ඡිකාකරණ අභිමතයි—ආච්ඡිකා
 කළේ ලියවුණ රහිතයයි මාරකයා-සකායාදියෙහි රුපහ
 දසක් කැප්පෙන්න කිවත් සැකිසිභාෂායෙන් අභිමතය
 යාවත්තාලෙහි ලියව්විසෙස පරිඥානට යොග්‍යවූ පරිද්දෙන්
 අභිමතයද ආච්ඡිකාවරයන්ට අභිමතයි—පඨමපාරජික
 සංවණ්ණසු, පළමුවනපාරජිකාවට අටුවාතොමෝ; න භාරී
 යා හවිසුනි, බර තොවත්හිස; සුච්ඡෙදකයන හවිසුනි, සු
 වසේ දහනැසි වත්හිස—සා සායෙව වණ්ණපොකබරහාස,
 තෝතොම එම වණ්ණසමපතිය ගෙතුකොටගෙණි; උප
 ලවණ්ණනි නාම. ලති, උපුල්වන්පෙරියයි නම් ලදු—සම
 හරතැනෙක්හි බොහෝසෙයින් වසනාත්ගේ විවකාවග
 යෙන් විශේෂනැති ක්‍රියාවේ එකකාරවෙන්ම දක්නාලා
 බෙන්—කසු පඨනි, ඒ මල උපාසකයාගේ අභිමතෝ;
 උපකාසනි, ඒ භික්ෂුන් සටන් කොට ගෙලා බලයි; දියනි,
 උත්තේ කුසුණ පුකාසකෙරෙයි; විපාවෙති, කුසුණ හැම
 නැග පතුරුවා—භික්ෂුනියෝ භික්ෂුහා එතමන්. ආරෙ
 වෙසුං-මෙහෙණින්තෝ භික්ෂුන්ට මෙපවත් කිහි-භික්ෂු
 හවතො එතමන්. ආරෙවෙසුං-භික්ෂුහු හවත්හට මෙප
 වත් යින—වර්තමාන විනැතියි.

“පළමු කු අපකු හි එම මත. අනතා පසු වෙහා එආම
 ය” නාදයෝ මාදස පළමු සඤ්ඤා පොතනි—ආණ්ඩු
 යෙව් ආසිද්ධෙව් විධිනිමහා නැගිසිසතපෙසනාත්තව්
 පසුපසෙහි සතකාලාදිය ව දනුතකාලෙ පළමුවිගහනි
 යායි ආණ්ඩු යෙව් ව, නියොනාසියෙහිද; ආසිද්ධෙව්

ව, ඉහටු අසව්‍යානටු අසිසානේ (හෙවත්) නොලත් සැප
 හෙක් ලැබෙවයි පැවිම් සකිතත ආසිසානේ සෙරද—
 මෙම දක්වනවුන් සිදත්සතරසෙහි “ඉටු නොපත් සෙස
 ද බඳ අනාපරුත් පැතුම් ආසිතම්-මෙහි පසිත් පරව පාසස
 රුසි” විසි සාදරඅනාදරවසසෙන් චිත්‍රකාරවු විධානකරී
 මස—මෙම දක්වනලදී

“වත්වත්අනාපරු නොවෙත්වැ හොත අතදරිත්,
 අදරිත්හෝ තඅත්සබදතට විදහත් විදිනම්”

වත්වත්අනාපරුනොවෙත්වැ, වර්තමානරුප අනාතකරු
 පසත්තේ පෘථක්තාවසක් නැතිව; අතදරිත් හොත, අනාද
 රසෙන් හෝ; අදරිත් හොත, ආදරසෙන් හෝ; ත අත්සබ
 දතට, තගබ්දඅනාගබ්ද සංඝායකයනට; විදහත්, විධානකරී
 ම; විදිනම්, විසිනම් වේ—“මෙහි අ ඒ අපේ අතාද අවි
 උපස රුසි”—මෙහි, මේ විසිසෙහිලා; අ, අප්‍රකාශය; ඒ, ඒ
 ප්‍රකාශය; අහෝත්, අහෝත් ප්‍රකාශය; අතාද, අතාද ප්‍රකා
 යය; අවි, අවිප්‍රකාශය; උපස, උප්‍රකාශය; රුසි, අතිවත්ස—
 නිවනහත, දෙසත්සංඝායක සිංහිතත්තාපිට්ඨක නියොගකරී
 මස (හෙවත්) දුභවධාමිකාසී සමිපරාසිකාසී නිම රත්තණ ආ
 මනානාදි ප්‍රභේදඇති නිමරත්තණය; අපේකසන, ධර්මදෙ
 ගතාදිය පිණිස සංකාරපුත්‍රිවු අවෙක්ෂණය; පෙසන, අනා
 දර පුත්‍රිවු ප්‍රේරණය; අනුමති, අනුත්තිසිත් කරණදෙසට ත
 මාවිදුත් කැමතිවීමසයි කිසිතලද අනුමතිය; පනුත, සාස
 ය; පනාකාලාදිය ව, පැමිණියයුතුකාලය යන මේ ආදියෙ
 හිද; අනුත්තකාලෙ, වත්තමානකාලයෙහි (නොහෙත්) කා
 ලානුයෙන් එක්තරා කාලයක් නියම නොකොට සමනවු කාල
 යෙහි පවතී විගතනි හොති, පවතී වතකනිවේ—පවතී ආණ
 පතිකානරී පරසාදෙ—දෙවදනොදනි ඔදනා පවතු
 හෙ පවතනු නා පව පමානි තුනම පවති—දෙවදනොනා, දෙ
 වදනානොව; ඉදනි, දුත්; ඔදනා, ඔදනා; පවතු, පිසේවා;
 හෙ, ඔහු හැමදෙන; සවනතු, පියෙත්වා; නි, හෝ; පව

පවති, පිය; තුළුන, හෙපි; පව්ව, පියවි—උත්තමසුරුම විස
 යෙහි ආණ්ණත්වයෙන් සම්මතයෙන්—පවත් ආණ්ණ ගතික
 තරම් අත්තනාපදෙපොවා—සුදෙ, ඔදනා පවතං හෙ ප
 වතනං නිං පව්සු තුළුන පව්වෙහා—පවත් ආණ්ණගතික
 මිනිනි—පව්සනා පවතනා හවතා ඔදනො—පව්සනා පව
 වතා සුදෙන ඔදනා—නිං හෙත පව්සසු පව්සසු—තුළුන
 ඔදනා පව්සවතා පව්වෙහා මයා—හවතා, පිත්වත්තු විසි
 ත්; ඔදනො, ඔදනසනෙම; පව්සනා පව්වතා, පියනුලුබේ
 වා; සුදෙන, අරත්කමිසා විසිත්; ඔදනා, ඔදනසෝතුම; ප
 ව්සනා පව්වතනං, පියනුලුබේත්වා; හෙත, ඔහුපිසිත්;
 යා, හෝ; පව්සසු පව්වසසු, පියනුලුබ; ඔදනා, ඔදනසෙ
 නි; තුළුන, හෙපි; මයා, මාවිසිත්; පව්සවතා පව්වවෙහා,
 පියනුලුබි—පවත් ආණ්ණ ගතිකමිනි පරසසපදෙපෙපො
 වං—පව්සතු පව්වතු හවතා ඔදනො—පව්සනතු පව්වනතු සු
 දෙන ඔදනා—නිං තයා පව්ස පව්ව පව්සාති ජව්වාති—තු
 වෙත හෙති පව්සථ පව්වථ—පවත් ආසියනකතරම් පර
 සසපදෙ—හවං සුඛි හවතු—හදනතා සුඛිතා හවතතු—නිං
 සුඛි හව හවාති—තුළුන සුඛිතා හවථ—අහං සුඛි හවාමි—මයං
 සුඛිතා හවම—හවං, පිත්වත්තෙම; සුඛි හවතු, සුචපත්ථු
 යේ වේවා; හදනතා, පිත්වත්තු; සුඛිතා හවතතු, සුචපත්ථු
 වාහු වෙත්වා; නිං, හෝ; සුඛි හව හවාති, සුචපත්ථුයෙහි
 වේවා; තුළුන, හෙපි; සුඛිතා හවථ, සුචපත්ථුවාහු වෙත්
 වා; අහං, මම; සුඛි හවමි, සුචපත්වෙමිවා; මයං, අපි; සුඛි
 තා හවම, සුචපත්වමෝවා—පවත් ආසියනකතරම් අත්ත
 නාපදෙපොවා—හදනතාසසුගජසරණසුගජවර්ධවරෙ
 විරං ජ්වතා—ධම්මකප්පධාසිපා විරං ජ්වතනං—නිං විරං
 ජ්වසසු—තුළුන විරං ජ්වවෙනා—අහං විරං ජ්වෙ—මයං විරං
 ජ්වමයෙ—පවත් ආසියනකමිනි—අනුතුයනා සකලකලා
 වෙදිතා සරණසුගජවර්ධවරෙත සකපරකකමෙන පව්ලුබි
 පිතිසුඛං—අනුතුයනා හිකුසබ්බසන තසු දයාකරසු
 දසුකසබ්බාතපිතිසුඛාති—අනුතුයනසු නිං නො සාත සක

ලලොභකත - අනුකූලවෙතා සුඛානි තුෂ්ටින මයා-අනුකූ
 රස සුඛසම්මතා අහං පඤ්ඤාවතා* - සුඛසම්මතා මයං සිලව
 භෙදාන අනුකූලාමසෙ - සකලකල්පවේදිනා සරණඛිකාරව
 රියවරෙන, සමස්තභාෂාඥසරණඛිකාරනම් ආවාසෙභානා
 මයා විසිත්; සකපරකතමෙන පවිලිපිටිසුඛා, භික්ෂු පර
 ක්‍රමයෙන් ප්‍රතිලබ්ධි ප්‍රතිසාරයනෙම; අනුකූලයා, අනුකූ
 කරණලැබෙමා - හිසඛුසබ්බසන, හිසඛුසබ්බසන විසිත්; ත
 ය්‍ය දයාකරණ දයානසබ්බසනපිටිසුඛානි, ඒ දයාකරයාගේ
 දර්ශනසබ්බසන ප්‍රතිසාරයෝදමු; අනුකූලගතං, අනුභවකර
 ණලැබෙමා - ගො සාත, පිත්තත් සොබාස; සං, කෝ;
 සකලලොකෙන, සමුද්දේශකයා විසිත්; අනුකූලසසු, අනුභව
 කරණලැබෙමා - සුඛානි, සැපයෙති; තුලෙන, හෙපි; ම
 යා, මා විසිත්; අනුකූලවෙතා, අනුභවකරණලබ්ධිමා - සුඛ
 සම්මතො අහං, සැපයයි දන්තාලද මම; පඤ්ඤාවතා, නුව
 නැත්තමු විසිත්; අනුකූලයො, අනුභවකරණලබ්ධිමා - සුඛස
 මුදා මයා, සුඛසම්මතමු අපි; සිලවගෙන, සිල්වත්හු විසි
 ත්; අනුකූලාමසෙ, අනුභවකරණලබ්ධිමෝවා - පමණි ආසිංස
 තකමිති පරසපද්ධෙසෙපෙත්වා - අනුකූලයා අනුකූලයා
 භවතා සුඛං අනුකූලයානතු අනුකූලයානතු අනුකූලයා අනුකූල
 අනුකූලයානි අනුකූලයානි අනුකූලයානි අනුකූලයානි අනුකූලයානි
 අනුකූලයානි අනුකූලයානම අනුකූලයානම - තෙන සුදකු තු
 යහං - ඔහු විසිත් විමවේවා - සාදරභිමති - උදදියතු හතෙන
 භගවා පාහිමොකඛං - හතෙන, භාගිත්වහන්ස; භගවා,
 පිත්තත්තෝ; පාහිමොකඛං උදදියතු, ප්‍රාණමොක්ෂය උ
 දෙසනසේක්වා - උග්‍රණ්ණාතු හතෙන භගවා ආවානාරි
 යං රක්ඛං - හතෙන, වහන්ස; භගවා, භාග්‍යවතුන්වහන්
 සේ; ආවානාරිසං රක්ඛං, ආවානාරිස නම් පිරින; උග්‍රණ
 ණ්ණාතු, උග්‍රණ්ණාසේක්වා - ඉධ පබ්බතො ගොතු - අයං
 පාසාදෙ, සුවණ්ණමයො ගොතු - ඉධ, මේ රජධානියෙ
 හි; පබ්බතො ගොතු, පව්වසෙක් වේවා; අයං පාසාදෙ,
 මේ පහසතෙමි; සුවණ්ණමයො ගොතු, රත්මිය මේ

* පඤ්ඤාවතා - සමහර.

අරහා භවෙසා-සවෙ සබ්බාන නිව්වා භවෙසාං න නිරු-
 ඥේසාං-සද්දි කිං පණ්ඩිතො භවෙසනසි පාවචනා.
 උත්තරේසනසි-සවෙ තුලෙන විපස්සෙසනථ අරහමග්
 භවෙසනථ-සද්දි අහං සවෙසො භවෙසනමි පරස්මිං කරෙ-
 සනමි-සවෙ මයං පමාදා විහරෙසනම සිත්තානො න භවෙ-
 සනමි-සො, හෙතෙම; ඉද්දනි, දුත්; කිත්තානො භවෙ,
 කුමස්වේදෙ; සද්දි සො පටිච්චසෙ පබ්බතෙසා, ඉද්දන්
 හෙතෙම ප්‍රථිච්චසස්ස පෑවිද්ධිනමි; අරහා භවෙසා, රහත්
 වන්නෙයි-පබ්බතෙසා සනු හෙතුසිංහලං-අරහාභවෙ-
 සා සනු ඵලසිංහලං-සවෙ සබ්බාන නිව්වා භවෙසාං, ඉ-
 ද්දන් සංසාරයෝ ශාස්තවුනමි; න නිරුඤ්ඤිතො, නි-
 රුද්ධතාවන්තාසුස; සද්දි කිං පණ්ඩිතො භවෙසනසි ඉද්-
 දන් යෝ පණ්ඩිතොති නමි; පාවචනං උත්තරේසනසි, පිට
 කනුස උගන්තෙමි; සවෙ තුලෙන විපස්සෙසනථ, ඉද්දන් හෙ-
 පි උද්ධමසාදිවසෙත් පඤ්චසකක්ඛං බුද්ධමි; අරහමග්
 භවෙසනථ, අරහමග් රහිතවන්නව; සද්දි අහං සවෙසො
 භවෙසනමි, ඉද්දන් මම සවස්සිමිනමි; පරස්මිං කරෙසනමි,
 පරවුඩ කෙරෙමි; සවෙ මයං පමාදා විහරෙසනම, ඉද්දන්
 අපි ප්‍රමාදයෙන් වාසසකළමෝනමි; කිත්තානො න භවෙසන-
 ම, කුමස්නමි නොවෙවෝද-සත්තමිපරිකාරකානරං අ-
 නතතොපදෙසොවං-සද්දි සො පවනවිසි, ඡන්දො ඔදනං
 පච්චො-හෙ පච්චො-කිං පච්චො-තුලෙන පච්චෙසනො-
 අහං පච්චෙ පච්චෙසං-මයං පච්චෙසනොති-සත්තමිපරිකාර-
 කානරං-ආගමෙසා වෙ දෙවදනො සුදෙන ඔදනො ප-
 ට්ඨෙසො පච්චො-දකුණෙන වෙ ගමෙසා සකචෙ ඔද-
 නා පට්ඨෙසො පච්චො-සවෙ කිං පමාදෙසනසි නිරුඤ-
 ඤා පට්ඨෙසො පච්චො-සද්දි තුලෙන විහරං න රඤ්ඤ-
 සනථ නරකනිකා පට්ඨෙසනො පච්චෙසනො-සවෙ
 අහං කාසකාසනිං න භාවෙසං කිලෙසානලෙපි පට්ඨෙ-
 සං පච්චෙසං-සද්දි මයං සුචරිතං න කරෙසනම සමපාලෙති
 පට්ඨෙසනොති පච්චෙසනොති-ආගමෙසා වෙ දෙවද

තෙනා, ඉදින් දෙවදත්තතෙම ආසේවිතමි; සුදෙන ඔදනො
 පව්සෙඵ පවේඵ, සුදසා විසින් ඔදනසතෙම පිසනුලබන්
 නේස; දක්කිණිත වෙ ගවේසසා, ඉදින් දක්කිණිත
 යෙන් ගිණිකන්ද; සකටෙ, ගැලෙකි; ඔදනා පව්සෙරං ප
 වෙරු, ඔදනසන්දුමු පිසනුලබන්නාහුස; භවෙ නිං පව
 ඡේසසසි, ඉදින් නෝ ප්‍රමාදවුසෙතිනමි; නිරසපාලෙති
 පව්සෙඵො පවේඵො, සමපලන් විසින් පිසනුලබන්ගෙති
 ස; සදි භුතෙහ විත්තං න රතෙහසනඵ, ඉදින් යොජි සිස
 තොරන්නාහුනමි; නරකනිනා පව්සෙස:වෙනා පවේඵස
 වෙනා, නරකතින්තෙන් පිසනුලබන්නව; සවෙ දහං යා
 යනතාසතිං න භාවෙසං, ඉදින් මම කසෙති පැවති සිති
 ස නොවැඩිමිනමි; කිලෙසානලෙති පව්සෙසං පවේඵ
 සං, කෙලෙස් නැමැති ගින්නෙන් පිසනුලබමි; සදි මසං
 සුවරිතං න කරෙසනම, ඉදින් අපි පින් නොකලෙමිනමි;
 සමපාලෙති පව්සෙසනෙහි පවේසනෙහි, නිරසපල්ල
 න්විසින් පිසනුලබමු—සත්තමිසරිකප්පකමිනි ධරස්සපද
 දෙසෙපෙසවං—ආගවේසසං වෙ දක්කිණිත සුදෙන ඔ
 දනො පව්සෙ පවෙ පව්සෙසං පවේසං පව්සෙසං—ප
 වේඵසං පව්සං පව්සං පව්සෙසසි පවේඵසසි පව්
 සෙසනඵො පවේඵසනඵො පව්සෙසනඵො පවේඵසනඵො—පව්
 සෙසනමි පවේඵසනමි—පව්සෙසනමු පවේඵසනමු පව්සෙ
 සනම පවේඵසනම—භාවෙ—භවතා භුසෙ භුසෙසං භු
 සෙඵ—පින්වන්හුවිසින් විමවන්නේස—සාදරවිසිමිති—හ
 වං සරහස්සද්දං ගණේසං—භවං, පින්වන්තෙමි; සරහ
 ස්සද්දං ගණේසං, භවරසෙන් කිම කියවා—අනාදරවිසි
 මිති—හං ගණේ හත්තං පවේසනසි—ගණේ, සත්ත; හිං,
 භෝ; හත්තං පවේසනසි, බන් පිස—දිඨ්ඨමිකප්පවිසිමිති—
 හිං පසං පවේසං—භවං, පින්වන්තෙමි; පත්තං පවේ
 සං, පාත්‍රස පිණේවා—සමපල්ලකප්පවිසිමිති—හවං ප
 ස්සද්දං කරෙසං—නිමනනතෙ—හවං හත්තං භුරෙසං—
 ආවතතතෙ—ඉහ භවං නිසිදෙසං—අපේකිසතෙ—දර

කං අක්කපෙසං—දරකා, දරුවා; අක්කපෙසං, ගායනා
 ගද්ගරවා—පොතෙ—ගවේෂකයා සි අරෙ නිං ගහණං—
 අරෙ, කොල; නිං, නො; ගහණං, වනයට; ගවේෂක
 යි, යව—අභ්‍යවකා—එවා කරෙසනසි—පකෙදග—කිමාස
 යො විතා පරිසාපුණෙසා උද්ගා ධමං—කිං, කිමෙක්
 ය; ආසායා, ආසායනා; විතා පරිසාපුණෙසා, විත
 ය ගද්ගරා; උද්ගා, ගොනෙත්; ධමං, ධම්මය ගද්ගරා—ග
 වේෂකං වාතා උපොසථා නවා ගවේෂකං—අහා, මම;
 උපොසථා, උපොසථයට; ගවේෂකං වා, සෙමිද; නවා ග
 වේෂකං, නොසෙමිද—පඤ්ඤා—ලභෙසා නිවහනෙත
 ගතවනො සාධකෙ පබ්බතං ලභෙසා උපසම්පදං—ග
 නො, හිමිනි; ගතවනො සනතිකෙ, හාගාවත්ත වෙන;
 අහා, මම; පබ්බතං ලභෙසා, පුත්‍රා ව ලබමිවා; උපස
 ම්පදං ලභෙසා, උපසම්පද ව ලබමිවා—සුභාසිතකෙදෙද්ව
 ගාසෙසා—සුභාසිතකෙදෙද්ව, සුදුරුවනසෙක්ම; ගාසෙ
 සා, සිසම්වා—දාසිනා, සෙසා සෙසාකාරක සුභත්තාර
 කදෙදෙනාගේ ප්‍රසාද නැති—පත්තකාලෙ—සදි සකිසස
 පත්තකාලෙ සසෙසා උපොසථා කරෙසා—එතසා හතවා
 කාලො එතසා සුතන කාලො සං හතවා සාවකානා සිකාප
 දං පඤ්ඤාපෙසා—අගවා, හාගාවත්තෙමි; සාවකානා,
 ග්‍රාමකයන්ට, සං සිකාපදං පඤ්ඤාපෙසා, යම් ශික්ෂාප
 දයක් පණවන්නේද; හතවා, හතවන; එතසා, ඒ ශික්ෂාප
 දපද්ධතියට; කාලො, කලයි; සුතන, නවාගතය; එතසා,
 ඒ ශික්ෂාපදප්‍රඥපත්තියට; කාලො, කලයි—සමුභාවනෙ—ග
 වං බල රජං කරෙසා—හවා, පිත්තවත්තෙමි; බල, ඒ
 කානාසෙත්; රජං කරෙසා, රජය කරන්නේය—අප
 රො නසො—රජං කරෙසා, රජය කිරීමට සමත්තයි;
 රජං කරෙසා, රජය කිරීමට සුදුසුයි—අපි හවා ගිලිහිමි
 සාණං පවෙසා උදරගතියා—හවා, පිත්තවත්තෙමි, ගිලි
 හා, ගලනලද; පාසාණං අපි, පහණකුද පවා; උදරගතියා,
 ජීවිතයෙත්; පවෙසා, පිසන්නේයි; පවෙසා, පිසීමට ස

මනිසා; පවෙස, පිහිටව සුදුසුයි—වාහි කී—“හෙතෙමලෙ
කෙසෙය්වද” යනාදී මුහුලන් සුත්‍රයෙහි වෘත්තාන්තය කුමක්
පිණිසදැන්—සමහරවෙහි අවකාශයෙහි හවං පවිසානි හවං.
අපවි-හවං, පිත්තවත්තෙමේ; පවිසානි, මතුපිසත්තෙමේ
නම්; හවං, පිත්තවත්තෙමේ; අපවි, පිසුයේවනම්; සමහරවෙ
හි, සමහරවෙමියයි හේයි; අවකාශයෙහි, හදගනි; යනාදියෙහි
එයහදී ප්‍රකාශයන් නොවන පිණිසයි—සමහරවනනම් ක්‍රියා
යෙහි යොග්‍යයාව දැන්මයි—සත්‍යමිනි.

“පරෙකඛා අල එ හි අ වහ හි රෙ රෝ වෙහා ඉ
වෙහා” අභාදයෝ වාදය පරෙකඛා සංකෘත, ගොනනි—අප
විකේන ව්‍යාකෘතෝ ඉන්ද්‍රියාපිසයකුගෙ අතිතෙ කාලෙ ප
රෙකඛා විහානි යොගි—අපවිකේන, ප්‍රත්‍යක්ෂනු (හෙව
ත්) ව්‍යාකෘතෝ, දුශෝගකරන්තානුයෝ; ඉන්ද්‍රියාපිසයකුගෙ,
ඉදුරන්ව විෂයනු; අතිතෙ කාලෙ, ඉක්කුත්කාලයක් ගමන්මා
නකල්හි; පරෙකඛා විහානි යොගි, පරෙකඛා විහානි වි-
පරෙකඛාකාරා පරෙකඛා—මාතුගාමෝ ඔදනං පපවි
කිර-තෙ පපවු කිර-කිං පපවෙ කිර-තුමෙහ පපවිත් පප
වත් කිර-අහං පපව කිර-මයං පපවිත් කිර—මාතුගා
මෝ, මාතුගාමයෝ; ඔදනං, ඔදනක; පපව කිර, පිසු
යේල; හෙ, ඔහු හැමදෙන; පපවු කිර, පිසුවෝල; කිං,
තෝ; පපවෙ කිර, පිසුයෙහිල; තුමෙහ, තෙපි; පපවිත් ප
පවත් කිර, පිසුවහල; අහං, මම; පපව කිර, පිහිටිල; මයං,
අපි හැමදෙන; පපවිත් කිර, අතිතයෙහි පිසුවෝල—ප
රෙකඛා කතාරි අත්තනොපදෙපෙයවං—සා දෙවතා ඔද
නං පපවිත් පපවත් කිල-හෙ දුර පපවිරෙ කිල-කිං පප
විතෝ පපවිතෝ කිල-තුමෙහ පපවිතෝ කිල-අහං පප
වි කිල-මයං පපවිත් කිල—සා දෙවතා, ඒ දෙවතානෝ
මෝ; ඔදනං පපවිත් පපවත් කිල, ඔත් පිසුවාල; හෙ දුර,
ඒ හාසනාවෝතුමු; පපවිරෙ කිල, පිසුවෝල; කිං, තෝ;
පපවිතෝ පපවිතෝ කිල, පිසුයෙහිල; තුමෙහ, තෙපි; ප

භවිතො කිල, පිසුමුලු; අහං, මම; පපච්ඡි කිප්, අතිතයෙන
 පිසුමෙතිල; මයං, අපි; පපච්චිතො කිල, පිසුමුලු—දෙවතාශ
 බුද්ධා භුක්තිමුත්තිං සිට පුරුෂයෙකුත් කිසවහි-මානුෂාම
 දුරුභුද්ධා භුක්තිමුත්තිං පුරුෂයෙකුත් සිට සත්ත් කිසවහි-මෙ
 පෙච්චි ගබ්බයෙහිත්තිභාවයයි දහසුතු—පරෙකකා කමමි
 ඤා—තසා කිර ඔදනො පපච්චිත්ති පපච්චිත්ති-භවත්ති ඔදනා
 පපච්චිතෙර කිර-ගෙ ඔදන නිං මයා පපච්චිතො පපච්චි
 තො-භවතො ඔදනා භුමෙහි පපච්චිතො-ඔදනො
 හා භවතා පපච්චි-ඔදනා මයං තෙන පපච්චිතො—තසා,
 තාපිසිත්; ඔදනො, ඔදනකතො; පපච්චිත්ති-පපච්චිත්ති කිර,
 පිසනලද්දිල; භවතා, පිත්තත්තිපිසිත්; ඔදනා, ඔදනකො
 භුක්ති; පපච්චිතෙර කිර, පිසනලද්දිල; ගෙ ඔදන, කොල ඔ
 දනා; නිං, හෝ; මයා, මාපිසිත්; පපච්චිතො-පපච්චි
 තො, පිසනලද්දිල, භවතො ඔදනා, පිත්තත්ති ඔද
 නකො; භුමෙහි, තෙති; තෙති, ඔදනත්තිපිසිත්; පපච්චි
 තො, පිසනලද්දිල; ඔදනො අහං, ඔදනම මම; භවතා,
 පිත්තත්ති පිසිත්; පපච්චි, පිසනලද්දිල; ඔදනා මයං, අහං
 රමු අපි; පපච්චිතො, පිසනලද්දිල—පරෙකකාකමිති ප
 රසාපද්ධෙසෙපොචං-සො ඔදනො තෙන පපච්චි-තෙ ඔ
 දනා පපච්චි-නිං පපච්චි-භුමෙහි පපච්චිත්ති-අහං පපච්චි-
 මයං පපච්චිතො-හා; ව-බ්බුත්ති බ්බුත්ති බ්බුත්ති භවතා.

භවතා, පිත්තත්ති පිසිත්; බ්බුත්ති-බ්බුත්ති-බ්බුත්ති, චි
 මල—“පරෙකකා භික්ෂුහිසු පන රුපානි සබ්බානි පසො
 ගමනුගමි පසොපකානි” ටි. කිංගසිත් පරෙකකානි
 සාකානි සන මොවුන් විෂයයකි කානිකානිසාපදි සිසල්
 ලෙහි රුපයන් ප්‍රසොග්‍යකානිසාපදි දුකම ප්‍රසොග්‍යකා
 සුඛ—පරෙකකානි නනි,

"හිතතනනි අ උා මි න් අ මහා න් නුද්‍රා සෙ වහං
 ඉං මහසෙ" අ අදයො වාදස හිතතනනි සසසුහො
 නති-හිතොප්පාදනි අතිතො කාලෙ පච්චකෙඛ වා
 අපච්චකෙඛ වා හිතතනනි චිත්තනි හොති-පච්ච
 කෙඛ වා, ඉඤ්ඤාපච්චකෙඛ, අපච්චකෙඛ වා, ඉඤ්ඤ
 විමසනුච්චකෙඛ, හිතොප්පාදනි, ඊයෙද්දි, අතිතො
 කාලෙ, ඉකුත්කාලයක් ගමන්මානකල්හි, හිතතන
 නි චිත්තනි හොති, හිතතනනි චිත්තනිවේ-ඇසිත්
 දූක අතිතවූ කාලය පච්චකිනම-ඇසිත් තොද
 ක පරොක්ෂයෙන් දත් කාලය අපච්චකිනමි-
 හිතතනනිකතනර් පරස්පරදෙ-සො ඔදනං අප
 චන් පචන් අපච පච අපවා පවා-නෙ අපචු පචු
 අපචු පචු-නිං අපච පච අපචි පචි අපචන් පචන්
 අපචන්තො පචන්තො අපචසි පචසි අපචො පචො-
 තුමො අපචන් පචන් අපචුන් පචුන්-අහං අපචං
 පචං අපචු පච- මයං අපචමන පචමන අපචමනා
 පචමනා-සො, හෙතෙම, ඔදනං, ඔදනය, අපච
 න්-පචන්-අපච-පච-අපවා-පවා, අතිතරුත්‍රියයෙන්
 මධ්‍යමාමයෙහිපටත් යට පිසි (නොහොත්) පිසු
 යෙය, නෙ, ඔක්කුන්මදෙන, අපචු-පචු-අපචු-පචු,
 පාත්තත්ත පස්පැයමාරකිත් යට පිසු (නොහොත්)
 පිසුවානුය, නිං, තෝ, අපච-පච-අපචි-පචි-අපච
 න්-පචන්-අපචන්තො-පචන්තො-අපචසි-පචසි-අප
 චො-පචො, පාත්තත්ත පස්පැයකිත් යට පිසුයෙහි,
 තුමො, තෙපි, අපචන්-පචන්-අපචුන්-පචුන්, පා
 ත්තත්ත තුත්තප්පත්තසාමුප්පිනාතිකාවකිත් යට පි
 සුවව, අහං, මම, අපචං-පචං-අපච-පච, අතිතයෙ
 හි පිසුයෙහි, මයං, අපි, අපචමන-පචමන-අපචමනා-
 පචමනා, පිසුයෙහි-හිතතනනිකතනර් අතතනො
 පදෙපෙයවං-සො හතතං අපචන් පචන්-නෙ අප
 චන්තං පචන්තං-නිං අපචසෙ පචසෙ-තුමො අප

වචනං පච්ඡා-අහං අපච්ඡිං පච්ඡිං අපච්ඡිං පච්ඡිං මි
 යං අපච්ඡාමයං පච්ඡාමයං-හිංසකතනි කමමනි-
 නයා ඔදනෝ අපච්ඡා පච්ඡා අපච්ඡා පච්ඡා-හ
 වතා නෙ ඔදනා අපච්ඡා පච්ඡා-ඔදන නිං
 නෙන අපච්ඡා පච්ඡා-හවතො ඔදනා නු
 මෙන මයං අපච්ඡා පච්ඡා-ඔදනා අහං න
 යා අපච්ඡා පච්ඡා අපච්ඡා පච්ඡා-ඔදනා මයං
 නුමෙන අපච්ඡා පච්ඡා-නයා, නාචි
 සිත්, ඔදනා, ඔදනායෙනම, අපච්ඡා-පච්ඡා-
 අපච්ඡා-පච්ඡා, අනිත්තයයෙ මධ්‍යමයාමයෙහි
 පටන් යටපිසනලදි, නවතා, පිත්තනුපිසිත්, ඔදනා,
 ඔදනායෙනම, අපච්ඡා-පච්ඡා, පිසනුලදි,
 (නොහොත්) පිසනුල, බ්‍රව්‍යානුසි, (නොහොත්) පිස
 නලදි, ඔදනා, ඔදනායෙනම, නො, නො, නො, ඔ
 නුපිසිත්, අපච්ඡා-පච්ඡා, පිසනලදි, හ
 වතො ඔදනා, පිත්තනුපිසිත්, නුමෙන,
 නෙපි, මයා අපච්ඡා-පච්ඡා, මාචිසිත් පිසන
 ලදි, ඔදනා අහං, ඔදනා මම, නයා අපච්ඡා
 පච්ඡා-අපච්ඡා-පච්ඡා, නා විසිත් පිසනලදි
 (නොහොත්) පිසනලදි, ඔදනා මයං, ඔදනා
 අපි, නුමෙන අපච්ඡා-පච්ඡා, නො
 පච්ඡා පිසනලදි- හිංසකතනි පරසපද, දෙසෙ
 පෙත්තං-දෙවදනෙන ඔදනා අපච්ඡා පච්ඡා
 අපච්ඡා පච්ඡා අපච්ඡා පච්ඡා අපච්ඡා පච්ඡා
 පච්ඡා අපච්ඡා පච්ඡා-නෙ ඔදනා නෙන අපච්ඡා
 යස පච්ඡා අපච්ඡා පච්ඡා අපච්ඡා පච්ඡා
 අපච්ඡා-නො ඔදනා මයා අපච්ඡා පච්ඡා
 අපච්ඡා පච්ඡා අපච්ඡා පච්ඡා පච්ඡා
 අපච්ඡා පච්ඡා අපච්ඡා පච්ඡා-නුමෙන ඔදනා
 සුදෙහි අපච්ඡා පච්ඡා-ඔදනා අහං නෙහි අප
 ච්ඡා පච්ඡා අපච්ඡා පච්ඡා-ඔදනා මයං දෙවදනෙන
 න අපච්ඡා පච්ඡා අපච්ඡා පච්ඡා-

භාව-අභයයේ භයයේ අභය භය අභයා භයා අභය
 යථ භයථ භවතා—භවතා, පිත්ථත්භවිසිත්; අභය
 යථ භයයේ අභය භය අභයා භයා අභයථ භයථ,
 තුන්පැ පත්සාප්‍රිස්ථිතාභිකාවකින් යව විමසි—හි
 යතනනිවිහනත්.

“අස්සනනි ඊ උං ඔ නි ඉං මහා අ උං සෙ වහං
 අ මො” ඊ අදමො වාදස අස්සනනිසංඝො භො
 නනි—සමිපෙ සමිපතො පට්ඨාය අස්සනනි අති
 තෙ කාලෙ පච්චකෙති ච අපච්චකෙති ච අස්සනනි
 විහනනි භොති—සමිපෙ, සමිපයගිසේය, සමිපතො
 පට්ඨාය, සමිපයෙහි පටන්; අස්සනනි, අද්දවස
 අද්දි; පච්චකෙති ච අපච්චකෙති ච, ඉත්‍යෙව්භයවූ
 භෝ නුචුභෝ; අතිතෙ කාලෙ, ඉකුත්කාලයක්
 කම්මානකල්හි; අස්සනනිවිහනනි භොති, අස්සන
 නිවිහනනිවේ.

අස්සංයා ව වුට්ඨානා අස්සංයා ව සංවෙසනා
 ඵසස්සනතො කාලො අභරුහයතඤ්ඤරතනං වා.
 අස්සංයා ව වුට්ඨානා, නිකායාදනපෙතවූ වුට්ඨාන
 යද, අස්සංයා ව සංවෙසනා, නිකායාදනපෙතවූ ස
 යනගද, ඇතුළත්කොටඇති; එසො, මෙතෙම; අස්
 නතො කාලො, අද්දතනකාලනම; අභරුහයතඤ්ඤ
 රතනං වා, දිනායාගේ දෙකෝමියෙන් අභිරුහිගත්
 භෝ අද්දතනකාලනම—මෙහි නිකායාදනපෙතවූ උ
 ට්ඨානනම පාත්ථත්ථ තුන්පැපත්සාප්‍රිස්ථිතාභිකා
 වක් තබා නැති සිටීමය—නිකායාදනපෙතවූ යෙහෙය
 නම රැවූ එපමණකලකින් සැතපීමය. මේ උභය
 කෝටියෙන් පරිවර්තනවූ කාලය අද්දතනකාලන
 මැයි—එක්මනගෙක—විනිමනගෙහි උභයරුහිගෙ
 න් සත්පැසමාරබැගිත් ගෙණ දිවාභාගයහා ඇතු
 ලත්වූ පත්සාප්‍රිස්ථිත අද්දතනකාලනම වේ.

අපවිසිං-පෙ-පවිං, පාත්වත්ව තුන්පැපත්සාලිසි
 නාභිකාවකිත් මෙපිට පිසුයෙමි, මයං අපි; අපවුමා
 -පෙ-පවමා, පාත්වත්ව තුන්පැපත්සාලිසිකාභි
 කාවකිත් මෙපිට පිසුයෙමු-අජුතනිකත්තර අනත
 නොපදෙපෙසමං-සො ඔදනං අපවිත් පවිත් අප
 වත් පුවත් අපව පව අපවා පවා-තෙ අපවු පවු
 අපවු පවු-කිං අපවිසෙ පවිසෙ අපවසෙ පවසෙ-
 තුමෙය අපවිවහං පවිවහං අපවවහං පවවහං-අහං
 අපවං පවං අපව පව-මයං අපවිමෙහ පවිමෙහ අප
 වමෙහ පවමෙහ-අජුතනිකමනි-භවතා භතතං
 අපවිත් පවිත් අපවත් පවත් අපවව පවව
 අපවවා පවවා-තෙ ඔදනා තෙන අපවවු පවු අ
 පවු පවු-කිං ඔදන ආලාරකෙන අපවිසෙ ප
 විසෙ අපවසෙ පවසෙ-තුමෙහ ඔදනා තෙහි
 අපවිවහං පවිවහං අපවවහං පවවහං-ඔද
 නා අහං භවතා අපවං පවං අපවව පවව-මයං
 අපවිමෙහ පවිමෙහ අපවමෙහ පවමෙහ-
 භවතා, පිත්චත්භුමිසිත්, භතතං, භොජනය, අප
 වත්-පෙ-පවා, පාත්වත්ව දසපායකිත්මෙපිට
 පිසනුලැබී (නොභොත්) පිසනලද්දේය, (නො
 භොත්) පිසනුලැබුයේය, නෙ ඔදනා, ඒ ඔදන
 යෝතුමු, තෙන, ඔහුමිසිත්, අපවු-පවු-අපවු
 -පවු, පිසනුලැබුනු, (නොභොත්) පිසනලදුනුය,
 (නොභොත්) පිසනුලැබුවානුය, ඔදන, ආහාරය,
 කිං, තෝ, ආලාරකෙන, සුදයාවිසිත්, අපවිසෙ-
 පවිසෙ-අපවසෙ-පවසෙ, පිසනලද්දෙහි,
 ඔදනා, ආහාරයෙනි, තුමෙහ, තෙපි, තෙහි, ඔවුත්
 මිසිත්, අපවිවහං-පවිවහං අපවවහං-පවවහං,
 පිසනලද්දව; ඔදනො අහං, ආහාරවු මම, භවතා,
 පිත්චත්භුමිසිත්, අපවං-පවං-අපවව-පවව, පිස
 න ලදිමි, ඔදනා මයං, ඔදනවු අපි, අපවිමෙහ-ප
 විමෙහ-අපවමෙහ-පවමෙහ, පිසනුලැබුමු.

මිහිකනිද, සවිකාලයෙහි වනනික, එබැවින්—
 මාහවනි මාහවා මාහවිසානි මාහවිසානි වා අ
 නේ නිසන්නාන්තනි විහනි යොගොනනි—මාහ
 වනි, දුන්තොවේ, මාහවා, පෙරතොවේ, මාහවිසා
 නි, මතුතොවේ, මාහවිසානි වා අනේ, තොවිනම්
 යනමේ අනියෙහි, නිසන්නාන්තනි—විහනි යො
 ගොනනි, නිසන්නාන් අජනනි විහකනි වෙත්.
 සෝ මාහවා මාහවි මා නෙ හවතු අනනරායෝ—
 සෝ, හෙතෙම, මාහවා, දුන්තොවේ, අනිතයෙහි
 තොවේ, අනාගතයෙහි තොවේ, නිසන්නාන්තනි උ
 ද්ගරණයි—මාහවි, දුන්තොවේ, පෙරතොවේ, මතු
 තොවේ, අජනනියට උද්ගරණයි—තෙ, තම, අ
 නනරායෝ, උච්චරණ, මාහවතු, දුන්තොවේවා,
 පෙරතොවේය, මතුතොවේවා—මතෙතනිද අනි
 මෙම නයයි—මාපවා මාපවි මාපවතු—මාහවජා මා
 හවජි මාහවජතු—මාකයා පාපමාහවා මාහම් මාහ
 මෙතු—හිං මාහවජා මාහවජි මාහවජාහි ඉවාදි—
 කකුට්ඨි, කිසිවෙක්; පාපං, දුකට; මාඅගමා, දුනුදු;
 පෙරද; මතුද; නහමක් යේවා—සඳුලකනිණදිසු මා
 යොගො යවා—මායොගෙ සති ඊ අදයෝ ච අආද
 යෝ ච වා ගොනනි—මායොගෙ සති, ප්‍රතිපෙයානි
 යෙහි වැවෙන්නාවු; මාගන අවසයාගා යොගය
 ක් ඇතිකල්හි; ඊඅදයෝ ච, ඊඅදිහුද; අආදයෝ
 ච, අආදිහුද; (හෙවත්) මාගන නිපාතයාගා යො
 දිමක් ඇතිකල්හි; නිසන්නාන්තනි විහකනිහුදෙ
 දෙන; වා—ගොනනි, විකල්පයෙන් වෙත්—අසක
 කාලයෝ යමාරමො—අයං ආරමො—“මා යො
 ගෙ ඊඅආදි” යන මේ සූත්‍රය; අසකකාලයෝ,
 තමන්ට නිසමකාලයක් හැර අනන්තකාලයෙහි විම
 ථියොජනකොට ඇතිහෙයි—රූපසිඤ්ඤා ප්‍රකරණාදි
 යෙහි මාගන අවසයාගා යොගයක් ඇතිකල්හි
 අද්දතන අනද්දතන පඤ්චමිවිහකනිහු තුන්දෙන

සේනාපතිගේ වෙතින් කියනලද ශබ්දලක්ෂණය
 යෙහි අතිශක්තිය නිවැරදිව නොගැනී හෙයින්
 අතිශයෙහි එම නිර්ණයයි කියනලදි—මාසස
 පුනපි එවරුපමකාසි—මා හවං පුනපි එවරුපං අපච්ඡි
 යෝ—මා හවං අගමා වනං—මා හවං අපච්ඡි ඉවා
 දි—හවං, පිත්තත්තෙමි, පුනපි, නැවතද, එවරුපං,
 මෙබන්දක්, මා අකාසි, නහමක්කර, අසසු ය්‍යති
 පානයි, හවං, පිත්තත්තෙමි, පුනපි, නැවතත්, එව
 රුපං, මෙබදු ඔදනක්, මා අපච්ඡියෝ, නහමක්
 පිසෙවා, හවං, පිත්තත්තෙමි, වනං, වනයට, මා අ
 ගමා, නහමක් යෙවා, හවං, පිත්තත්තෙමි, මා අප
 ච්ඡි, නහමක් පිසෙවා—වා විධානතො සසතකදි
 එකදි නොදයො ව ගොනති—වා විධානතො, වික
 ලවිධානත හෙතුකොටගෙණ, සසතකදි එකදි
 නොදයො ව, සසතකදි එකදි නොදිහුද වෙත්—මා
 හවං පච්ඡසති—මා හවං පච්ඡෙය්—මා හවං පච්ඡු
 හවං, පිත්තත්තෙමි, මා පච්ඡසති, මතුනොපි
 සත්තෙයි, හවං, පිත්තත්තෙමි, මා පච්ඡෙය්, මතු
 නොපිසත්තෙයි, හවං, පිත්තත්තෙමි, මා පච්ඡු,
 මතුනොපිසෙවා—භූතසාමාන්‍යවචනයක් විවක්ෂි
 තකල්පි “සුචො අගොසි අනගො” යනාදියෙහි
 අද්වයතම අනද්වයතමෙහිද වත්තෙයයි දතයුතු
 අර්ථය විභවති.

“හවිසසනති සසති සසනති සසසි සසථ සසාමි සසා
 ම සසතෙ සසනෙත සසසෙ සසවෙත සසං සසා
 මෙහ” සසතකදයො වාදස හවිසසනති සසසි
 ගොනති—අනාගතෙ කාලෙ හවිසසනති විභතති
 ගොති—අනාගතෙ කාලෙ, අසමුද්‍රාපතකාලයක් ග
 ම්මානකල්පි, හවිසසනති විභතති ගොති, හවිසස
 නති විභතතිවේ—හවිසසනති කතතර් පරසසපදො
 යො ඔදනං පච්ඡසති—තෙ පච්ඡසරෙ පච්ඡසනති—
 යො පච්ඡසසි—තුමෙහ පච්ඡසථ—අහං පච්ඡසාමි—මයං

පවිසාම-සො, හෙතෙම, ඔදනා, ඔදනා, පවිසා
 හි, මතුපිසත්තේසි, තෙ, ඔහු, පවිසාර-පවිසා
 නති, මතුපිසත්තානුසි, නිං, තෝ, පවිසාසි, මතුපි
 සත්තේසි, තුමෙහ, තෙපි, පවිසාර, මතුපිසත්
 නව, අහං, මම, පවිසාමි, මතුපිසත්තේසි, මයා, අ
 පි, පවිසාම, මතුපිසත්තමෝ-නවිසානති කතනති
 අනතතොපදෙපෙවං-සො ඔදනා පවිසාතෙතෙ
 පවිසාර පවිසාතෙන නිං පවිසාසෙ තුමෙහ පවි
 සාවෙහ අහං පවිසාං මයං පවිසාමෙහ-හවිසා
 නතිකමමති-පවිසාතෙ පවිසාතෙ පවිසාතෙ
 ඔදනො දෙවදතෙනන-තෙ පවිසාතෙන පවි
 සාතෙන පවිසාර පවිසාතෙන-ඔදනො නිං
 පවිසාසෙ පවිසාසෙ පවිසාසෙ-ඔදනා තුමෙහ
 පවිසාතෙහ පවිසාතෙහ පවිසාතෙහ-අහං පවි
 සාං පවිසාං පවිසාං-මයං පවිසාමෙහ පවි
 සාමෙහ පවිසාමෙහ-දෙවදතෙනන, දෙවදත්
 හවිසිත්, ඔදනො, ඔදනාතෙම, පවිසාතෙ-පවි
 සාතෙ-පවිසාතෙ, මතුපිසත්තලත්තේසි, තෙ,
 ඒඔදනාසේ තුමු, පවිසාතෙන-පවිසාතෙන-පවි
 සාර-පවිසාතෙන, මතුපිසත්ත ලත්තානුසි, ඔ
 දනො නිං, ඔදනා තෝ, පවිසාසෙ-පවිසාසෙ-
 පවිසාසෙ, මතුපිසත්තලත්තෙහි, ඔදනා තුමෙහ,
 ඔදනා තෙපි, පවිසාතෙහ-පවිසාතෙහ-පවිසා
 තෙහ, මතුපිසත්තලත්තව, අහං, මම, පවිසාං-
 පවිසාං-පවිසාං, මතුපිසත්තලත්තෙහි, මයං, අ
 පි, පවිසාමෙහ-පවිසාමෙහ-පවිසාමෙහ, ම
 තුපිසත්තලත්තෙන-හවිසානතිකමමති පරසාපද,
 දෙසෙපෙවං-පවිසාති පවිසාති පවිසාති ඔද
 නො සුදෙන-තෙ පවිසාර පවිසානති-නිං
 පවිසාසි පවිසාසි පවිසාසි-තුමෙහ පවිසාර
 පවිසාර පවිසාර-අහං පවිසාමි පවිසාමි පවි
 සාමි-මයං පවිසාම පවිසාම පවිසාම-

භාවේ—භූමියෙහි භවිෂ්‍යෙහි භූමියෙහි භවිෂ්‍ය
 තෙ තෙත—තෙත, ඔහු විසින්; භූමියෙහි—භවිෂ්‍යෙහි—
 භූමියෙහි—භවිෂ්‍යෙහි, අනාගතයෙහි විමසි—අති
 තසාලයෙහි අනාගතවිවිධත්වයක් ඇතිකල්හි අති
 තයෙහිද භවිෂ්‍යෙහි විභක්තිවේ—වූතනා ව.

අතිතෙපි* භවිෂ්‍යෙහි තං කාලවචනිවර්තයං,*
 අනෙකතනිසංසාරං සන්ධාවිෂ්‍යෙහි අදිසු.

අපි ව—නාමසඤ්ඤ නිපාතෙ සති ගරභායං විමන
 යෙව ගමසමානෙ සසතඤ්ඤා භෞතනි—නිපාතෙ,
 අවසයවු, නාමසඤ්ඤ සති, නාමසඤ්ඤා විද්‍යමාන
 කල්හි, ගරභායං, නිත්යවස්තු; විමන යෙව, ආත්මය
 යක්ද; ගමසමානෙ, ගමසමානකල්හි; සසතඤ්ඤා
 භෞතනි, සසතඤ්ඤා වෙන් (ගෙවත්) අතිතාදියෙ
 හි අනාගතවිභක්ති වෙන්—නිත්‍යයං—ඉමෙහි නාම
 කල්පණිවිමා පරිච්ඡිද්‍යානි—කල්පණිවිමා, සු
 ඥරවු සම්භාව ඇති; ඉමෙ හි නාම, මොහුදු, පරිච්
 ඡිද්‍යානි, පරිච්ඡිද්‍යානි—නම් නාම හිතවලට තසා
 මොසපුරසස පාණේසු අනුදායා භවිෂ්‍යෙහි—හිතව
 වෙ, මහණෙනි; තසා මොසපුරසස, ඒතුල්ලපුරු
 පයාහව, පාණේසු, ප්‍රාණීන්කෙරෙහි; අනුදායා,
 මෙමුනොමෝ; නම් නාම භවිෂ්‍යෙහි, නොමව්—
 කථාං හි නාම සො හිතවලට මොසපුරසස සබ්බම
 නතිකාමයං කුටිං කරස්සති—හිතවලට, සසරභය
 දක්නෙහි; සො මොසපුරසස, ඒතුල්ලයෙන් සිස්වු
 සුදුනලනෙම, සබ්බමනතිකාමයං, හැමමැරිමයුව;
 කුටිං, කුටිය; කථාංහි නාම කරස්සති, කෙසේනම්
 කෙළේද—නථ නාම කුටිං මොසපුරස මයා විරතා
 ය ධම්මෙ දෙසිතෙ සරගාය වෙනෙසාසි—මොසපු
 රස, තුල්ලපුරුපයා, මාමිසිත්, විරතාය, නිවිණ

* “ඉවර්තයං” යි කියවුතුනැහ—“ඉවර්තයං” යි සුබො
 ච්චාරණයද වෑනරිය නොබිඳිමදිනිසු හුසායි.

යපිණීස, බමෙම දෙසිනෙ, බමිම දෙසු කල්හි,
 හො,තෝ,තත් නාම, එනම් මහාසාවුද්දකමිමෙහි,
 සරතාය, සාක්කුගතපිණීස, වෙනෙසසි, ප්‍රයොග
 කෙලෙහිද—අත් නාම තාත සුදිනන ආභිදෙසිකා
 කුමමාසං පරිභුඤ්ඤාසි—තාත සුදිනන, පුත සුදි
 නනඉයනි, අත් නාම, නොපසතන්හි ශාසනාන නි
 සා ප්‍රතිලබ්ධිමු ගුණවිශේෂයක් ඇත්නම්, ආභිදෙසි
 කා කුමමාසං, රුලුහි යවකොවු, පරිභුඤ්ඤාසි, අ
 නුතවසරත්තෙහිද—විමතයෙ—අවජරයං වත, නො
 සනෙතන පබ්බජිතා විහාරෙන විහරන්ති යනුහි
 නාම සංඝඤ්ඤාමානො ජගරෙ පඤ්චමන්තානි සක
 වසනානි නිස්සාය නිස්සාය අතිකාමන්තානි නෙ
 ව දකති න පන සද්දං සොස්සති—හො, හවත්ති,
 පබ්බජිතා, ප්‍රවුජ්ඣතො, වත, ඒකාන්තයෙන්, ස
 නෙතන විහාරෙන, ශාන්තවු ඊය්‍යාපථයෙන් සුක්
 තව, විහරන්ති, වෙසෙති, යනුහි නාම, යම්නැතෙක්
 හි වනාහි, සංඝඤ්ඤාමානො, සංඝඤ්ඤාත්තේ, ජගරෙ,
 නිදිමැරුයේ, නිස්සාය නිස්සාය අතිකාමන්තානි,
 ඔවුනොවුන් ඇගයියිත්තාවු, පඤ්චමන්තානි ස
 කවසනානි, පත්තිසයස්පමණ ගැල්, නෙව දකති,
 නොම දිවි, න පන සද්දං සොස්සති, ශබ්දනො
 මඇසිය, හො, හවත්ති, වත, ඒකාන්තයෙන්, අ
 වජරයං, අසුරුසංකප්පස්තෙය, හො, පිත්තත්ති,
 වත, ඒකාන්තයෙන්, අබ්බතං, පෙරනුටුදෙයකි—
 හවිසුන්ති විහත්ති.

“කාලාතිපතති සසා සසංසු සෙස සසථ සසං සසමහා
 සසථ සසිංසු සසසෙ සසවෙහ සසං සසාමහසෙ” සසා
 දිනං වාදසනං කාලාතිපතතිසංඝඤ්ඤා හොන්ති—
 ක්‍රියාතිපතනමනෙත අතිතෙ කාලෙ කාලාතිප
 තතිවිහත්ති හොති—ක්‍රියාතිපතනමනෙත, ක්‍රියාපි
 ගේ ඉක්මම්මානුටු, අතිතෙ කාලෙ, ඉකුත්කාලයක්
 ගමයමානකල්හි, කාලාතිපතති විහත්ති හොති,

කාලාභිපතනි චිහනතිචේ—සා පන විරුද්ධස්ථානව
 ප්‍රපතිපාතනෝ කාරණවේකලලනෝ වා ක්‍රියාය අ
 නතිනිබ්බතනි—සා පන, ඒකාලාභිපතනිය චනාහි,
 විරුද්ධස්ථානවප්‍රපතිපාතනෝ, ක්‍රියාසිද්ධියව විරුද්ධ
 වූ ප්‍රත්‍යයක්නුගේ සමුච්චිමෙත්තෝ(ගෙවත්) අස
 විබ්භන්තර්ගයන්අතුරෙන් උත්තර උපද්‍රව්‍යයේ ග්‍රහණී
 මෙත්තෝ, කාරණවේකලලනෝ වා, ක්‍රියාසිද්ධියව
 කාරණවූ උපකරණයක් විකල්පවගෙයිත් ගෝ,
 ක්‍රියාය අනාභිබ්බතනි, ක්‍රියාවගේ නොසිපදිමයි—
 කාලසා අභිපතනං කාලාභිපතනි-ක්‍රියාය අභිපත
 නං ක්‍රියාභිපතනං—තමපන සාධකසතතිවිරහෙන
 ක්‍රියාය අව්‍යාහුස්තනි—තමපන, ඒක්‍රියාභිප
 තනය චනාහි, සාධකසතතිවිරහෙන, ක්‍රියානිස
 තතියව කාරණවූ කාරකයාගේ ලාභසම්බන්ධ ශ
 ක්තිනැතිගෙයිත්, ක්‍රියාය, සාධකක්‍රියාවගේ, අව්‍ය
 හුස්තනි, ඒකාන්තයෙන් අසමුච්චියයි-එත්
 කිඤ්චාපි න කිරියා අතීතසද්දෙන වොහරිතබ්බා
 තථාපි තක්කිරිස්සුස්තනි පතිබන්ධකරක්‍රියාය කා
 ලභෙදෙන අතීතවොහාගේ ලබ්භතවාහි දට්ඨ
 බ්බං—එත් “ක්‍රියාභිපතන” යනාදී මේ සූත්‍රයෙ
 හි, කිඤ්චාපි, කිසිසේත්, කිරියා, සිද්ධිකවස්තුක්‍රියා
 නොමෝ, අතීතසද්දෙන නවොහරිතබ්බා, අතීතස
 ඛද්දගෙන් ව්‍යවහාර නොකවස්සකතියි, ක්‍රියාව අතීත
 සඛද්දගෙන් කිවගොත් ක්‍රියානොමෝ සිද්ධිවූවානම්
 වෙයි එසේ ගත්කල “ක්‍රියාභිපතනමතන” යන
 මේ පදයව විරුද්ධචේ—තථාපි, එතකුදුච්චත් (ගෙ
 වත්) අතීතසඛද්දගෙන් සිද්ධිකවස්තු ක්‍රියාව නොග
 තස්සච්චත්, තක්කිරිස්සුස්තනි පතිබන්ධකරක්‍රියාය, ඒ
 සාධකක්‍රියාවගේ උත්තරතතියව බාධකකාරකයා ස
 ම්බන්ධවූ අලාභක්‍රියාවගේ, කාලභෙදෙන, අතීතා
 නාගත වර්තමානය යන කාලභෙදයෙන්, අතීත
 වොහාගේ ලබ්භතවාහි දට්ඨබ්බං, අතීතයන මේ

වෘත්තාරය ලැබෙමැයි කියා දකුණින්තෙමි - “සද්දලකම්
 ණදිසු එතෙ ව ස්භාදසො සාමථිසා අසිකානාගතෙකෙකෙව
 ගොනති න වතනමානෙ තත්ත්වසාධිපතතාසම්මතවා” යි කිය
 නලදී—කාලානිපතතිකතාරී පරස්සපදෙ-සවෙ සො ඉති
 නං අලහිස්ස ඔදනං අපච්ඡාස පච්ඡාස අපච්ඡාස පච්ඡාස-තෙ
 වෙ ලවණ්ණවර්වාදිං අලහිස්සංසු අපච්ඡාසංසු-සවෙ නිං ත
 ණ්ඩුලාදිං අලහිස්ස අපච්ඡාස පච්ඡාස අපච්ඡාස පච්ඡාස—
 සවෙ තුලෙහ පඨමවසෙ පබ්බජස්සථ කිලෙසෙ අපච්ඡාසථ
 පච්ඡාසථ—අහං සවෙ අනලං අලහිස්සං අපච්ඡාසං පච්ඡාසං—
 යදි මයං මච්ඡමංසාදිං අලහිස්සමහ අපච්ඡාසමහ පච්ඡාසමහ
 අපච්ඡාසමහා පච්ඡාසමහා—සවෙ සො ඉති නං අලහිස්සං, ඉදි
 න් ගෙනෙම දරලද්දෙවිනම්; ඔදනං අපච්ඡාස-පච්ඡාස-අප
 ච්ඡාස-පච්ඡාස, ඔත් පිසුයෙයි; තෙ වෙ ලවණ්ණවර්වාදිං
 අලහිස්සංසු, ඉදිත් ඔහු ලුණුමිස් අදිය ලැබුනම්; අපච්ඡාස-
 සු-පච්ඡාසංසු, පිසුවාහුයි; සවෙ නිං ත ණ්ඩුලාදිං අලහිස්සං,
 ඉදිත් ගෝ සාල්ආදිය ලද්දෙහිනම්; අපච්ඡාස-පච්ඡාස-අප
 ච්ඡාස-පච්ඡාස, පිසුයෙහිය; සවෙ තුලෙහ පඨමවසෙ ප
 බ්බජස්සථ, ඉදිත් තෙපි පුථමවසස්ති මහණ්ඩුවාහුනම්; කි
 ලෙසෙ අපච්ඡාසථ-පච්ඡාසථ, කෙලෙසුත් පිසුවට; අහං ස
 වෙ අනලං අලහිස්සං, ඉදිත් මම ගිනිලදිම් නම්; අපච්ඡාස-
 පච්ඡාස, පිසුයෙම්; යදි මයං මච්ඡමංසාදිං අලහිස්සමහ, ඉදි
 න් අපි මස්මංසාදිය ලදුමෝනම්; අපච්ඡාසමහ-පච්ඡාසමහ-
 අපච්ඡාසමහා-පච්ඡාසමහා, පිසුයෙමු—කාලානිපතතිකතාරී
 අග්ගතොපදෙපොචං—සවෙ වස්සං න වසිස්සථ සො ඔද
 නං අපච්ඡාසථ පච්ඡාසථ-තෙ අපච්ඡාසංසු පච්ඡාසංසු අපච්
 ඡාසංසු පච්ඡාසංසු-නිං අපච්ඡාසංසෙ පච්ඡාසංසෙ-තුලෙහ අපච්
 ඡාසංසෙහ පච්ඡාසංසෙහ-අහං අපච්ඡාසංසං පච්ඡාසංසං-මයං අපච්
 ඡාසංසංසෙ පච්ඡාසංසෙහෙ—කාලානිපතතිකතාරී—අනත
 රියො වෙ න හවිස්සථ සුදෙන ඔදනො අපච්ඡාසථ ප
 ච්ඡාසථ අපච්ඡාසථ පච්ඡාසථ අපච්ඡාසථ පච්ඡාසථ—සිරි
 සපතනාරියො වෙ න හවිස්ස ඔදනා අපච්ඡාසංසංසු පච්ඡා

සසිංසු අපච්ඡිංසු පච්ඡිංසු අපච්චිංසු පච්චිංසු—සචෙ
 නං චෙත්තං. භා කර්මස්ස ඥානානිතා අපච්චිංසු පච්චිංසු
 සිස්සාසෙ අපච්චිංසු පච්චිංසු අපච්චිංසු පච්චිංසු
 පස—සචෙ භූමිත භාවතො බොධිං. භා සද්දාහිස්සචෙත
 තිරසපාලෙති අපච්චිංසු පච්චිංසු අපච්චිංසු පච්චිංසු
 පච්චිංසු අපච්චිංසු පච්චිංසු—සද්දි අහං ත
 ඤානසං. භා කර්මස්ස. භා කර්මස්ස. අපච්චිංසු. පච්චිංසු.
 අපච්චිංසු. පච්චිංසු. අපච්චිංසු. පච්චිංසු—සචෙ මයං ලොක
 නාථං. භා පස්සාමිහසෙ කිලෙසානලෙත අපච්චිංසු පච්චිංසු
 පච්චිංසු පච්චිංසු අපච්චිංසු පච්චිංසු පච්චිංසු අපච්චිංසු
 පච්චිංසු පච්චිංසු පච්චිංසු—අනාගතො චෙ න භවිස්ස, ඉ
 ද්දිත් උච්චරෙත් නොවිනම්; සුදෙත ඔදනො අපච්චිංසු—
 පච්චිංසු—අපච්චිංසු—පච්චිංසු—අපච්චිංසු—පච්චිංසු, පිස
 නලද්දෙයි; සිරිසප්පකායො චෙ න භවිස්ස, ඉද්දිත් දීඝී
 ඤාත්තෙරෙත් අනාගතෙත් නොවිනම්; ඔදනො අප
 ච්චිංසු—පච්චිංසු—අපච්චිංසු—පච්චිංසු—අපච්චිංසු.
 පච්චිංසු—පච්චිංසු, පිසනලද්දෙයි; සචෙ නං චෙත්තං. භා කර්
 මස්ස, ඉද්දිත් තෝ සත්ත්වකෙරෙති චෙත් නොකෙලෙති
 නම්; ඥානානිතා අපච්චිංසු—පච්චිංසු—අපච්චිංසු
 පස—පච්චිංසු—අපච්චිංසු—පච්චිංසු, චෙත්තත්තෙ
 ත් පිසනලද්දෙයි; සචෙ නං භාවතො බොධිං. භා ස
 ද්දාහිස්සචෙත, ඉද්දිත් තෙපි භාවත්තෙත් බොධිං නොද්ද
 හවුනම්; තිරසපාලෙති අපච්චිංසු—පච්චිංසු—අපච්චිංසු
 පච්චිංසු—පච්චිංසු—අපච්චිංසු—පච්චිංසු, තිරස
 පල්ලත්තිත් පිසනලද්දෙයි; සද්දි අහං ත ඤානසං. භා කර්
 මස්ස, ඉද්දිත් මම තාප්පස්ස නොකෙලෙති; නරකානිතා
 අපච්චිංසු—පච්චිංසු—අපච්චිංසු—පච්චිංසු—අපච්චිංසු—ප
 ච්චිංසු, නරකානිතෙත් පිසනලද්දෙයි; සචෙ මයං ලොක
 නාථං. භා පස්සාමිහසෙ, ඉද්දිත් අපි ලොකස්සාමිහ නුදුටුමොන
 මි; කිලෙසානලෙත අපච්චිංසු—පච්චිංසු—අපච්චිංසු—පච්චිංසු
 පච්චිංසු. පච්චිංසු. අපච්චිංසු. පච්චිංසු. පච්චිංසු
 මහසෙ, කෙලෙස්සත්තෙත් පිසනලද්දෙයි—කාලාතිපතා

කමිමිනි පරයාපදාදෙයපෙරවං—ආගවෙරයදං චෙ භික්ඛු
වඩ්ඛා ඔදනො අපච්ඡින්න පච්ඡිකා අපච්ඡිකා පච්ඡිකා අප
ච්ඡිකා පච්ඡිකා අපච්ඡිකා පච්ඡිකා අපච්ඡිකා පච්ඡිකා අපච්ඡි
කා පච්ඡිකා—තෙ අපච්ඡිකාංසු පච්ඡිකාංසු අපච්ඡිකාංසු
පච්ඡිකාංසු අපච්ඡිකාංසු පච්ඡිකාංසු—නං අපච්ඡිකා පච්ඡිකා
අපච්ඡිකා පච්ඡිකා—තුලෙහ අපච්ඡිකා පච්ඡිකා—
අනං අපච්ඡිකා පච්ඡිකා—මයං අපච්ඡිකා පච්ඡිකා පච්ඡිකා
අපච්ඡිකා පච්ඡිකා—භාවෙ—අභුතං අභුතං අභු
තං අභුතං අභුතං අභුතං අභුතං අභුතං අභුතං අභුතං
වදනොන—දෙවදනොන, දෙවදනොන විසිත්; අභු
තං—පෙ—අභුතං, විමුක්ඛො—වානි කිං—“ඵලංදෙ
වා”තිතං” යනාදි සුත්තෙහි වාග්මණිකා කුමන්ති භික්ඛු
සත්-දකුණෙහි වෙ ගම්මානි න සකට්ඨෙරියානවිකානි—
චෙ, ඉදිත්; දකුණෙහි ගම්මානි, දකුණෙහි ගම්මානෙත්
භික්ඛුනි; න සකට්ඨෙරියානවිකානි, සකට්ඨෙරියානවිකානි
සත්තෙත්ථ සත මේ ආදියෙහි සත්තෙ ප්‍රකාශත් නොවන පි
භික්ඛු—කාලාහිප්පනි විහන්ති.

පවම් සතතම් වග්ගමානා සමථා නාගතො,

සවිසංඝාති පරෙකඛාදි වසංසංඝාතිකාලිකා.

ජකාලිකවිග්ගානි විධානං.

අථ විකරණාරාමෙදො වුට්ඨො—ගමු සප්ත ගතිමිනි—ව
ග්ගමානා පුබ්බවග්ගො—සො ගාමං සමිමිනි සමිමිනි—ප
රවග්ගො—සමිමිනි සමිමිනි—කමිමි—සමිමිනි සමිමිනි
සමිමිනි—ගාමං සමිමිනි සමිමිනි. සමිමිනි සමිමිනි—
සමිමිනි සමිමිනි සමිමිනි සමිමිනි සමිමිනි සමිමිනි සමිමි
නෙයං සමිමිනි—ගාමං ජගාම කිර ජගාම ජගාම
ජගාමිකෙර ජගාමිකෙර ජගාමිකෙර ජගාමිකෙර කිර ජගාමිකෙර—අ
මිමිනි සමිමිනි අමිමිනි සමිමිනි අමිමිනි සමිමිනි අමිමිනි
මිමිනි සමිමිනි අමිමිනි සමිමිනි නෙත ගාමො—සො ගාමං අග
වි ගවි අග්ගාදි ග්ගාදි අග්ගාදි සවි අග්ගාදි සග්ගාදි අග්ග
මි අග්ගාදි ගම් අග්ගාදි සමිමි අග්ගාදි අග්ගාදි—තෙ අග්ගාදි

අවංසු අනඤජංසු ගඤජංසු අනමංසු ගමංසු අගමංසු ගමා
 ඉ අකමංසු සමමංසු අකමංසු සමමංසු අගඤජං ගඤජං අන
 චං ගමං අකමං—එං අගමජ් ගමජ් අනඤජ් ගඤජ් අග
 චෙජා ගචෙජා අගඤජා ගඤජා අගම ගම අගමො ගමො
 අකමම සමම අකමම, ගමමො අකමො—තුනෙත අගමජ් න
 ගමජ් නි අගඤජ් නි ගඤජ් නි අනම නි ගම නි අකමම නි
 අමම නි අනම නි ගම නි අකමම නි—අග, අගමජ්, ගමජ්,
 අඤජ්, ගඤජ්, අකම, සමම, අනම, ගම, අකමො—
 මසං අගමජ් නි ගමජ් නි අගමජ් නි ගමජ් නි අගඤජ්
 නි ගඤජ් නි අනම නි ගම නි අගම ගම—තෙ අනම ගම
 අකම අන ඉවාදි—කමම—ගමො අගමජ් සිති තෙන
 අගම නි ගම නි ඉවාදි—සමම සසති සමම සසති සමම
 සසතො සමම සසතො සමම සසතො සමම සසතො—
 අකමම සස සමම සස අකමම සස සමම සස අකමම සස ස
 මම සස අකමම සස සමම සස අකමම සස සමම සස
 සස ඉවාදි—ඉසු ඉවජාකහිසු—සො සහං ඉවජති ඉ
 වජනති එසහි එසනති—සච උපරමෙ—නිසචති නිස
 වජනති නිසචති නිසචනති සඤ්ඤමති සඤ්ඤමනති—
 අස උපරමසතෙ—අවජති අවජනති උපාසති උපාසනති—
 ලග ලාගෙ—කමම—ලබතො ලබතො ලබතො ලබති ල
 බ්භායති—අජ්ඣතිමති—අලභි අලභි ලභි අලභිසු ල
 භිසු අලභි ලභි අලභිති ලභිති අලභි. අලභි ලභි. අල
 භිම ලභිම අලභිම ලභිම—ගමි සසතතිමති—ලවජ
 ති ලවජනති ලභිසසති ලභිසසනති—වච චිත්තං වාච
 සං—කමම—උච්චතො උච්චතො චුච්චතො චුච්චතො
 චුච්චති චුච්චනති—නිසංඝනිසං—අවචා වචා අවච චව අ
 වචු වචු අවචු වචු අවච වච අවචා වචො අවචුති වචුති
 අවච වච අවචා වච. අවචමො වචමො—අජ්ඣතිසං—අ
 වොච්. අවොචු. අවොචො. අවොචුති අවොචි. අවොචුමො—

හවිසානනිමිති—වකවති වකවනි—වස නිවසෙ—ක
 මෙම—වුසානි වුසානි—හවිසානනිමිති—වවුරු වවු
 රු වසානි වසානි—රුදි අසප්පි: ඛාවතෙ—රුදි
 රු වුරු—කුස අකොකාස—අරුතනිසා—අකොකාසී
 මං අකොකාසි-වහ පාපුණ්ණෙ-කමෙම-වුලුනති වුලුනති
 වුසානි වුසානි—ජර වසානානිමිති—ජිසානි ජිසා
 නි ජිසානි ජිසානි—මර පාණ්ඩානෙ—මිසානි මිසානි
 මිසානි මිසානි—දිස පෙකකමෙම—පසානි පසානි දකු
 ති දකුතනි—කමෙම-දිසානෙ දිසානෙ දිසානි දිසානි
 විපසානි විපසානි දකුතනි දකුතනි—සිසානි
 සිසානි—සො අද්දසා—සො අපසානි පසානි-කුමෙම අපසානි-සු
 පසානි අපසානි පසානි අද්දසානි කුමෙම—අරුතනිසා—
 අද්දසානි අද්දසානි අද්දසානි කුමෙම—දකුතනි දකුතනි-සද
 පසානි සදපසානි සදපසානි නිසිදති නිසිදති—සාමෙ—නි
 සාමෙ—සර දෙවපුරුසාගතකරණදනෙසු—සරති සර
 ගත—කුමෙම—කුමෙම මසා බුබුබු—වද විසානිසා වාමා
 සාම-වජ්ජනි වජ්ජනි වජ්ජනි—කපු පදවිකෙකපෙ—වකුකම
 ති වකුකමනි කමති කමනි—වල කවිකමෙ—වකුකම
 වලති වලනි—දල දලනෙ—දද්දලනි—කෙ විනාසා—කි
 යති කියානනි කුමෙම—විසෙසවිකානි—සප්පිකතුවාදිනමො.

තුද වජ්ජනෙ-තුදති තුදනි-කමෙම—තුරුතෙ තුරු
 තෙත තුරුති තුරුරෙ තුරුනි-විසාපවෙසනෙ—සො
 ගාමං පවිසානි—කමෙම—පවිසානෙ පවිසානෙ පවිසා
 නි—අරුතනිමිති—පවිසා පවිසා පාවෙකසි පවිසා:—තුද
 කෙකපෙ—තුදති තුදනි-දිස අතිසරුතෙ—උද්දිසානි
 උද්දිසානි—ලිඛ ලිඛනෙ—ලිඛති ලිඛනි—චුස සමච
 සො—චුසති චුසනති කුමෙම—තුද්දසො.

සු භු සත්තාසං—සො ගොති තෙ ගොනති ගොසි ගොරු
 ගොමි ගොම—සිසානනිසං—අහුවා අහු වු අහු වු අහුවො අ
 හුවති අහුවං අහුවමිහ-පරවජ්ජකෙ—අහුවති අහුවති
 අහුවමෙ අහුවමං අහුවි අහුවමහසෙ—අරුතනිමිති—අ
 ගොසි අගොසා අගොසං අගොසි අගොසි අගොසි අගොසි අගොසි අගොසි

චූර ලේසය-බහා වෛරෙහි වෛරෙනහි-කලෙම-වෛ
රියනෙ දෙවදනෙතන-වෛරියහි වෛරියනහි-විහි වි
හනායා-විද්‍යානහි විද්‍යායන-මනන ගුණාසාසනෙ-ම
නෙතන මනායන-පාල රත්නලේ-බමුම පාලෙහි පා
ලයන-සට සටනෙ-සාටෙහි සාටයනි සටෙහි සටයනි-
විද ඥාණ-වේදෙහි වේදයනි-ගණ ස්කන්ධන-ගණ
හි ගණයනි ඉව්වාදි-චුරදිකයො-විකරණවිධායා.

අථ බාහුපාච්ඡයනා චුච්චනෙත-තථි බාහුච්චේ නි
ද්දිඨා බාදි කාරිතනා පච්චසා බාහුපච්චසා නාම-තථි,
එහි; බාහුච්චේ නිද්දිඨා, බාහුච්චයෙහි දක්වනලද; බාදි, බ
ද්‍රව්‍යයා ආදියොට ඇති; කාරිතනා, කාරිතප්‍රත්‍යයා අනත
යොට ඇති; පච්චසා, බජ ස ආයුර්‍ය ලේණුණය භූපෙ
ණය සත මේ ප්‍රත්‍යයෝ; බාහුපච්චසා නාම, බාහුප්‍රත්‍ය
යෝ නම් වෙත්-නිජ නිසාමත බන්ධනවෙනෙසු-අභිවා
සය, නිසිකබ්බි නිසිකවනහි-තෙජෙනි තෙජෙනි තෙජ
නහි-කලෙම-නිසිකබ්බියහි නිසිකබ්බියනහි-ගුණ ගොප
නෙ-කායා ජිඤ්චිත ජිඤ්චිතහි ගොපෙනි ගොපෙ
නහි-කිසි ගොපනසයන-ගෙගෙ නිකිව්ඡති නිකිව්ඡනහි
විවිකිව්ඡති විවිකිව්ඡනහි-මාන විමසප්පජසු-අභි, විම
සහි විමසනහි මානෙහි මානෙහි-භූජ පාලනහෙවහර
ණෙසු-ගොතතුමිව්ඡති අභේ-බුදුකබ්බි බුදුකබ්බිනහි-
සස අදනෙ-සසිදුමිව්ඡති අභේ-ජිසව්ඡති ජිසව්ඡනහි-
හර හරණ-හරිදුමිව්ඡති අභේ-සිකබ්බි. ජිහි සහි ජි
හිසනහි-සු පච්චණ-සොතුමිව්ඡති අභේ-සුසසුසහි
සුසසුසනහි-පා පානෙ-පාතුමිව්ඡති අභේ-පිච්චසහි
පිච්චසහි-ජි ජයෙ-ජිජෙතුමිව්ඡති අභේ-පිජිහිස
හි පිජිහිසනහි ඉව්වාදි-සබ්බසා පබ්බිතමිව අභ්‍යානවා
චරති පබ්බිතො ඉව ආචරතිවා අභේ පබ්බිතාසුහි ප
බ්බිතාසනහි පබ්බිතාසසි පබ්බිතාසථ පබ්බිතාසාමි පබ්බිතා
සාම-සබ්බසා, සබ්බසෙම; පබ්බිතමිව, පච්චිතසක්මෙත්;
අභ්‍යානා, හමා; ආචරතිහි, පවත්වානුයි; (නොගොත්)

පබ්බතං ඉව, පච්ඡිකසක් මෙන්, පච්ඡිකසස්සේ; ආවරහිති
වා අරෝපි, තෙමේ පවතියි යන අර්ථයෙනි. පබ්බතාසති ය
නුවේ — පබ්බතාසති, පච්ඡිකසක් මෙන් තමා පවත්වා;
(නොගොත්); පබ්බතාසති, පච්ඡිකසස්සේ පවති — සමුදාසීව
අග්ගානමාවරහිති සමුදාසීව — කුට්ඨිමාවරහිති කුට්ඨික
පාසාදො පාසාදීසති කුට්ඨික* — විච්චිට්ඨව අග්ගානමාවරහිති
විච්චිට්ඨාසති — විච්චිට්ඨව, විට්ඨි පිටි යන (හෙවත්) අසාරාසව
නොවන කකිසන අනුකරණ ඇති ශබ්දයාසේ; අග්ගානං,
තමා; ආවරහිති, පවත්වානුයි; විච්චිට්ඨාසති යනුවේ — එවං
ධුමාසති සිද්ධසති මොගසති කලාසාසති — අජග්ගං ජග්ගමිවා
වරහිති ජග්ගසති — අප්පග්ගං ප්පගමිවා වරහිති ප්පග්ගසති සි
සාමාවරිසො — අග්ගානො පග්ගමිවහිති පග්ගසති — එවං
වහිසිසති පටිකඛාරිසති විචරිසති පටිසති ධරිසති — ක
තතුකො අනුකතමනාවෙ ආයො ගොති ඛණ්ණං — භූසාසති
පටාසති ලොභසාසති දුෂ්ඨං කරොති විකසනති අරෝප
භසති* එවං පමාණසති අමිසාසති විත්තසති — තවා ගාහිකා
අභිකකවති අභිකච්ඡිසති — විජ්ජිත උපසාසති උපවිජ්ජිතසති —
විසුඛා නොති රතති විසුඛසති — කුසලා පුච්චසති කුසලසති
ඉට්ඨාදී.

අථ හෙතිරෝපී, උදාහරිසහෙ — සබ්බෙති ධාතුති හෙති
රෝපී අභිවෙසො ඉණ්ණ ණස ණපෙ ණපස ඉච්චෙවහෙ පඨ
යා පග්ග ගොනති — හෙතිරෝපී අභිවෙසො, හෙතිරෝපීසක්
කිවමනාකල්පි; (හෙවත්) හෙතුකාරිතා තෙමේ ශ්‍රමකර්මි
හට කියාව කරණපිණිස මෙහෙසයි යන අර්ථයෙනි; ප
බ්බෙති ධාතුති පග්ග, සිද්ධ ධාතුත්කෙරෙත් පරව; ඉණ්
ණස ණපෙ ණපස ඉච්චෙවහෙ පඨවසා, ඉණ්ණ ණස ණ
පෙ ණපස යන මේ ප්‍රත්‍යයෝ සකරදෙන; ගොනති;
වෙත්.

ඉණ්ණසාව උච්ඡාණ්ණනා ආයො වෙ පච්ඡිමා සිසුං,
සෙසනො චතුරෙ වෙ වා වාසදාසානුවහිතො.

අනුවහනිතො, මණ්ඩුකනතිසෙත් වැටුනු; වාසදාසා

* පාසාදද - පාසාදොවා වරහි - පාසාදීසති - කුට්ඨික - පසෙ
ග සිඬි.

(බලා) වාශබද්ධයාගේ බලයෙන්; උවණ්ණනා, උවණ්ණානා බාගුත්තෙරෙන් පරව; ණණ්ණයා ව සිටුව, ණණ්ණයා යන දුකායෝ දෙදෙනම වන්නාහ; ආකො, ආකාරනනා බාගුත්තෙරෙන් පරව; පව්ච්චා වෙ සිටුව, ණපෙ ණාපය යන මොහු දෙදෙනා නිසායෙන් වන්නාහ; සෙසකො, බාජනානා ඉවණ්ණානා අකාරනනා බාගුත්තෙරෙන් පරව; වතුණ වා වෙ වා සිටුව, ණණ්ණයාදී සතරදෙනාගේ පසුවීම දෙදෙනාගේ විකල්පයෙන් වන්නාහ; (ගෙවත්); ණණ්ණයාදී සතරදෙනා බාජනානා බාගුත්තෙරෙන් පරව වන්නාහ—ඉවණ්ණානා අකාරනනා බාගුත්තෙරෙන් පරව පසුවීමදෙදෙනා වන්නාහයි සේයි.

අනු භුතගෙනැවැත් *—සො දෙවදනං ඔදනං පාවෙති පාවසති පාවාපෙති පාවාපසති—නෙ සුදෙන පාවෙතති පාවසතති පාවාපෙතති පාවාපසතති—නිං පාවෙසි පාවසසි පාවාපෙසි පාවාපසසි—තුමෙහ පාවෙථ පාවසථ පාවාපෙථ පාවාපසථ—අහං පාවෙමි පාවසමි පාවාපෙමි පාවාපසමි—මයං පාවෙව පාවසව පාවාපෙව පාවාපසව—සො, හෙතෙම; දෙවදනං, දෙවදහකයා ලවා; ඔදනං, ඔදනයි; පාවෙති-පෙ-පාවාපෙති, දැන් පිත්තා-හෙ, ඔහු; සුදෙන, සුදයා ලවා; පාවෙතති-පෙ-පාවාපෙතති, පිත්තන්; නිං, තෝ; පාවෙසි-පෙ-පාවාපෙසි, දැන් පිත්තන්තෙහි; තුමො, තෙහි; පාවෙථ-පෙ-පාවාපෙථ, දැන් පිත්තන් (නොහොත්) පිත්තවහු; අහං, මම; පාවෙමි-පෙ-පාවාපෙමි, පිත්තමි; මයං, අපි; පාවෙව-පෙ-පාවාපෙව, පිත්තවු—අනුභුතගෙනැවැත් අනුභුතකොපදෙපොවං-සො පුරිසො නං පුරිසං ඔදනං පාවෙතෙ පාවසතෙ පාවාපෙතෙ පාවාපසතෙ—නෙ පුරිසා නෙ පුරිසෙ පාවෙතෙහ පාවසතෙහ පාවාපෙතෙහ පාවාපසතෙහ—නිං පාවෙසෙ පාවසසෙ පාවාපෙසෙ පාවාපසසෙ-තුමෙහ පාවෙවෙහ පාවසවෙහ පාවාපෙවෙහ පාවාපසවෙහ—අහං පාවෙමි පාවසමි පාවාපෙමි පාවාපසමි—මයං පාවෙවෙමි පාවසවෙමි පාවාපෙවෙමි පාවාපසවෙමි—අනුභුතගෙනැවැත් කෙවෙමි—සො ඔදනං හෙන පාවෙතෙ පාවසිතෙ

* අනුභුතගෙනැවැත්—මහර.

ඉන්පසු ඉන්පසු ඉන්පසු ඉන්පසු—සමු උපරමෙ-නිස
 මෙහි. සමෝපයනි නිසාමෙහි නිසාමෙහි—ආස උපරම
 සමෙ—ආසනාං පසොපයනි ආසෙහි ආසෙහි අවජාපෙ
 හි අවජාපෙහි-ලහ ලාසෙ-ලාසෙහි ලාසෙහි-වච වසෙහි
 ස. වාචසාං-වච.ඉහං. පසොපයනි වාචෙහි වාචෙහි වාච
 පෙති වාචාපෙති—වස නිවාසෙ—වාසෙහි වාසෙහි වාස
 පෙති වාසාපෙති—වහ පාපුණ්ණෙ-වාසෙහි වාසෙහි වාස
 පෙති වාසාපෙති-ජර වසොපයනිමිති—ජරෙහි ජරෙහි ජ
 රාපෙති ජරාපෙති—මර පාණ්ඩුමෙ—මාරෙහි මාරෙහි ම
 රාපෙති මාරාපෙති—දිස පෙතබ්බෙණ්-දසෙහි දසෙහි—
 තුද වජ්ජිතං—තොදෙහි තොදෙහි තොදපෙති තොදපෙ
 ති—විසප්පෙසනෙ-පවෙසෙහි පවෙසෙහි පවෙසාපෙති
 පවෙසාපෙති—දිස උච්චාරණ්—උද්දිසාපෙති උද්දිසාප
 ති—භු සත්තාසං-පසොපයනි පසාපෙති පසාප
 ති—සි සමෙ-සමෙහි සාසෙහි සාසෙහි සාසෙහි—නි න
 සෙ—නසනාං පසොපයනි නාසෙහි නාසෙහි ආනාපෙති
 නාසාපෙති—චා ගතිනිවුත්තිමිති—පතිනි. පසොපයනි
 චාපෙති පජ්ජාපෙති පජ්ජාපෙති—හන හි.සාසං—සාස
 හි සාසෙහි සාසාපෙති සාසාපෙති—වධෙහි වධෙහි වධ
 පෙති වධාපෙති—හු සත්තාසං—ජුත්තනං. පසොපයනි
 ජුතාපෙති ජුතාපෙති හාපෙති හාපෙති—හා වාගෙ-ජහ
 පෙති ජහාපෙති හාපෙති හාපෙති—ද දුතෙ-දුපෙති දුප
 පෙති—ධා ධාරණ්-පිදහනං. පසොපයනි පිධාපෙති පි
 ධාපෙති පිදහාපෙති පිදහාපෙති—රුහි ආවරණ්-රුහෙ
 හි රුහෙහි රුහාපෙති රුහෙහි පෙති-ජිදි වෙධාකරණ්-
 ජෙදෙහි ජෙදෙහි ජෙදපෙති ජෙදපෙති—සුර යොගෙ—
 යොජෙහි යොජෙහි යොජෙහි යොජෙහි—භුජ පාල
 නතවතරණ් භොජෙහි භොජෙහි භොජෙහි භොජෙහි භො
 ජපෙති—මුච මොවනෙ-මොවෙහි මොවෙහි මොවෙහි
 මොවෙහි—දිවු කිලාසං—දෙවෙහි දෙවෙහි—පද ගති
 මිති—උපාදෙහි උපාදෙහි—බුධ බොධනෙ—බුද්ධිනාං.
 පසොපයනි බොධෙහි බොධෙහි—බුද්ධිනාං පෙති බුද්ධිනාප
 පෙති—බුද්ධිමිති—බොධෙහි බොධෙහි බොධා පෙති බො

සාපයනි-සමු උපසමෙ-සමෙහි සමයනි-කුර කොපෙ-
කොපෙහි කොපයනි-ජන ජනනෙ-ජනෙහි ජනයනි-සු
හවණේ-ධමම. සාවෙහි සාවයනි-වන පාසුණෙන-පාපෙ
හි පාපයනි-කි දබ්බවිනිවනෙ-විකනිණ්ණක. පසොජයනි
විකයයනි විකයාපෙහි-ජි ජයෙ-ජයාපෙහි ජයාපයනි-
සුද්දාමොධනෙ-සුද්දෙහි සුද්දයනි-ගත උපාදනෙ-තා
ගෙහි තාගයනි ගාතාපෙහි ගාතාපයනි ගජ්ඣාපෙහි ගජ්ඣා
පයනි-තනු විජාරෙ-විකච්ඡක. පසොජයනි විකානෙහි
විකායයනි-කර කරණේ-සාරෙහි සාරයනි සාරපෙහි
සාරයනි-චුර ථේයො-වොගපෙහි වොගයනි වොග
පයනි-විහි විග්ගායං-විග්ගාපෙහි විග්ගායනි-පුජ
පුජයා-පුජපෙහි පුජයනි ඉට්ඨාදි.

ධාතුපාඨවසනොවාපි කාරිතපාඨයා සිද්ධා,

සකාරිතෙහි පුණ්වුතා දස්සනංවෙති සුපකා.

ධාතුපාඨවසනොවාපි, බාදි ධාතුප්පකයන් කෙරෙත් පර
වද; කාරිතපාඨයා සිද්ධා, ණේණසාදිකාරිතප්පකයෝ ව
ත්තාහ; සකාරිතෙහි (ධාතූනි), කාරිතප්පකයන් සහිතවු ධා
තූන්කෙරෙත් පරව; පුණ්වුතං, සුස ණ්වුස යන මොවුන්ව;
“භුද්දිහි පුණ්වුතමතානතාකානතකා සකාරිතෙහි ව” ය
න සුප්‍රසේත් ආනතය ආනතකය යන ආදේශයත්; දස්ස
නං ව, දැකීම; එතී, මෙහි; සුපකා, සුපකයි (හෙවත්)
දුෂ්ටානාපි-තෙන නිතිකවනා පසොජයනි-අභිවාකා
නිතිකෙවහි නිතිකවාපෙහි-නිතිව්ණක. පසොජයනි යි
කිවෙණි නිතිව්ණයනි නිතිව්ණපෙති නිතිව්ණපයනි-එවං.
වුභුකෙවහි වුභුකවාපෙති-පබ්බතාසනාං. පසොජයනි ප
බ්බතාසනි පුණ්වුතා ඉට්ඨාදිපි සිඛිමනවහි-අභිවාකා, අස
භාවිතය; නිතිකෙවහි නිතිකවාපෙහි, සුමාකරවා; නිති
වෙණි-පෙ-නිතිව්ණයනි, පිළිසම්කරවා; වුභුකෙවහි වු
භුකවාපෙහි, කන්තව කැමතිකරවා; පබ්බතාසනි, පච්ඡිකුස
සේ පවත්වාවා; පුණ්වුතං, පුප්‍රසේකුසේ පවත්වාවා-ධාතු
පාඨවසනනොයා.

වෙති සංකීර්ණයෙන් අවමානවනියෙහි අනිකරන මාත්‍රයක් දක්වනු ලබන අතරතුර රූපයෙහි රූපසිඬුකරණ දියෙන් විවිධ දෘෂ්ටි-ප්‍රවණතාවයෙන් ආවේණික ලෙස සාකච්ඡා කොට දක්වනු ලැබේ.

ආවේණික සාරවත්තාවය නිකරණය

බාහුර්ලා විකරණය මාත්‍රය,

ලොප්තවනු ලබන ස්වභාවය.

සිත තරණය කළුකොට පිටුබුදුවනවා.

ක්‍රියා ආවේණිකව ආවේණික, සාරවත් නිබන්ධන සා ගත, ආවේණික එව සාගත ආවේණිකයන්, අවවා, ආවේණික ව සො සාගතවන ආවේණිකයන්, තං ආවේණිකයන්, අව ඉති කළුකොට අනන්තවන අවවා, අවවා, අව ආවේණික ප්‍රවේණි ආදිය විස නිසා සො, අත්තවො අත්තයන්, තදවිකරණය අත්තවනි ප්‍ර වෙනි, තරණය තරණය ගවේණික තරණය, තරණයදිය තරණය, අත්තවනි එව තරණය සත් ආවේණික සාරවත් සො අත්තවනි තරණය, තං අත්තවනි තරණය, ක්‍රියා සාරවත් බාහුර්ලා පතරවනි ප්‍රලා, බාහුර්ලා එව ප්‍ර ලා සත් සො බාහුර්ලා, තං බාහුර්ලා, විකරණය බා හවො එවනි අත්තවනි ප්‍රවේණිකයන් විකරණය, ආවේණිකවන ආවො, රූපයින් පරිවරණය කළුකොට එවනවා කා ලො, අවවා, කළුකොට කාලො, රකාරණය ලකාරණය; තළුකා කාලො, කාලොතිවෙත් ක්‍රියා, විකරණය ව ආවො ව කාලො ව විකරණය මාත්‍රය, විකරණය මාත්‍රය එව මි නා සත් සො විකරණය මාත්‍රය, තං විකරණය මාත්‍රය ලකාරණය, ලොප්තවන ලොප්ත, අවවා, ලොප්ත ලොප්ත, අ සිතිවන අනුබන්ධ, ලොප්ත ව අනුබන්ධ ව ලොප්තවන නිසා, ලොප්තවන එව රකා සත් සො ලොප්තවන තරණය, තං ලොප්තවන තරණය, සද්දන්තරණය අවිසති ක්‍රියා සති බ්‍රහ්මයින් අවවා, සද්දන්තරණය අසති ගවෙනි වා අ වවා, විකරණය විකරණය, අවවා එව විකරණය අත්තවන යො, තරණය එව කළුකොට නිසා පෙනෙනි තරණය, අත්තව

භාෂා එව තරං සත් සො අත්චිතානග්ගේ, භා අත්චිතා
ගතීරා, ධාරෙතබ්බාති සි, සි වුමති පඤ්ඤා, සිසා ඊරති
පවසනතීති සිතා, අඵවා, සි වුමති විජිතා, තෙන විජිතෙ
න සමනතානතා සිතා, කවති කප්පත්ති කපි, තෙ කපිතො,
අත්ථං බුද්ධාති එතාසාති බුබ්බි, “පුදු හුනා භතං” පුදු. පුදු ව
සා බුද්ධාති පුදු බුබ්බි, සංඝො තෙනති නාමා, පුදුබුද්ධි ව
සා න මාමාති පුදුබුද්ධිනාමා, භාස පුදුබුද්ධිනාමා, තරං භි
ති විගහතො.

අත්චතනිතරභිතා, අත්චතනි විගහනනිනිනි රලඤ්ඤා; ධා
තුත්ථං, භුමාදි ධාතුනමුත්ති දිසඤ්ඤා; විකරණානමසා
ලභිතා, අප්පත්තසාදි විකරණප්පත්තසානමද අභිසාදිකාලනමු
ති කුඩාමගත්මසුත්ථාති; ලොපානුබ්බරසා, ලොප්පාණ
කාග්දිසබ්බසහඅනුබ්බරසානමුති නොනුවර්ත සාධි
තොවඤ්ඤා; අත්ථිසිතාගතීරා, අත්ථිසිතෙතමුති වෙරලඤ්ඤා
ති; අබ්බාසාගතරා, අබ්බාසකලප නැමති සාගරස; සිතා,
බොධෙසිද්ධාති; කපිතො, පණ්ණිසත්තසෝ; පුදුබුද්ධිනාමා,
මගත් පුඤ්ඤාති නැමති; තරතනි, එතරමගත් (ගෙව
ත්) පිටකත්තස නමුති ග්වහානිසට සමප්පාත්තව පරමාදිප්ප
ත්තසාප්පත් අනුග්වකෙරෙත්—එකම ආබ්බතසාගරසාගේ
ගිහිතරාස මෙතේද්ධකලා අනන්තසානාසසසිච්චිත සබ්බ
මිත්තරාකරසාගේ ගිහිතරාස කිසසුතු කිම, පුකානිසා
ගරස මුද හුනු ශෙට්ඨිප්පත්තේ වජ්ජසාධරමසාකපිත්ත පමා
පිටකත්තස සාගරසාගේ පරතෙර දුකත්ත නොගෙති—එසේ
ගෙසිත් මහාපණ්ණිසත්තවෙදනිසටු ශාස්ත්‍රධර්මිනැමති පදිපස
ගෙති ලොකසෙහි උප්පිලිතනොවිනම් තුත්ලොවම එකවි
ට අදුරුවෙයි—කිසකලදමුත්.

ඉදමනිගතමං කෘත්තං ඡායෙත භවනත්තසම්,

ආදි ශබ්දභවතං ජෙතනිතසංසාරං න දිපාතො.

සදි, ඉදත්; ශබ්දභවසම්, ශාස්ත්‍රස සත නම්ඤ්ඤාති; ඉ
දම්, මේ අනන්තරෙකත්ත; ජෙතනිත, ආලෝකය; ආසංසාර
ම, වතුන්තියෙටු සභිලෝකය හිමිකොට; න දිපාතො,
පුකාශකොච්චිතම්; කෘත්තං, සිසු; භවනත්තසම්, සිතන

මිනිසාලාග්‍රහණය වූ තුන්ලොව; අනිත්‍යතාව, අසුභානව
කවුණේ; අසංත, වන්තෙයි—එසේනෙයින් නානාප්‍රකාර
යෙන් ප්‍රකාශය වූවරයන් විසින් වර්ණනා වූ ගුණවර්ණය
හි නිරන්තර නිසාරයකි.

සිංහයාගේ පාදපුංඤා යෙහි නිරන්තර ගුණය,
යෙහි පාදපුංඤා යෙහි නිරන්තර ගුණය වූ විවේකය.

ඉහත, මේ සභාවලාභයෙහි; යෙහි, කළ පින්කැපී යනුයේ
නෙකුත්; ගුණය, “පියා ව ගුණානුභවයා වනා ව ව
වනකවමෝ, ගමන් ව කළ කතා නොවනානෙ නිසා
පමෝ” යි දක්වනලද ගුණානුභව ගුණවරයන් ව කළම
යා; පාදපුංඤා, පාදපුංඤා නොව; නිරන්තර, නිරන්තර; නෙහි
යි, ඔවුන්ගෙන් ප්‍රකාශන කිරීම; යෙ, කතාපුංඤා නොව
නෙහි; පම යනුයේ; නිරන්තර, එ ගුණවරයන්ගේ
ශ්‍රීපාදයෙහි රජයින්; ඔබ්බෙන්, ගැවසීමක් නොව; නෙහි
වූ එව, එ සැලකීමක්; විවේකය, කළානුභව වූ ගුණ
පාදයෙන්, අධිගතවිසීම වූවකුටිඤාත්මන වෙන් (හෙව
ත්) ඔහු කාන්තයෙහි ගුණයෙහි නිරන්තර දැනී යනු හැකි.

සභාවලාභයෙහි නිරන්තර ගුණය,
නොහැර ව සුභානුභව දසාපනෙහි දෙසිනා.

සභාවලාභයෙහි නිරන්තර ගුණය,
උපදෙස සඳහා ගුණානුභවයෙහි උපදෙස.

ගුණානුභවයෙහි නිරන්තර ගුණය,
අනුභවයෙහි නිරන්තර ගුණය සඳහා පරිභාසය.

ගුණානුභවයෙහි නිරන්තර ගුණය,
සභාවලාභයෙහි නිරන්තර ගුණය නොහැර.

සභාවලාභයෙහි නිරන්තර ගුණය,
ගුණවර්ණයෙහි නිරන්තර ගුණය පමණි,

යෙහි නිරන්තර ගුණයෙහි නිරන්තර ගුණය

සභාවලාභයෙහි නිරන්තර ගුණය,

ලබා සුභානුභවයෙහි සුභානුභවය

යෙහි මෙ සඳහා පමණි වාර ගුණවර්ණය.

සදනඤ්ඤානෙ නිදනං සදනං
සුභං දදෙ දෙවරුන්ව නඤ්ඤානෙ,
ජනානුඤ්ඤානං දදෙ භානා භුද්දනං
සද නඤ්ඤානං සො සමග්ගොපසංගතං.

ධම්මික ධම්මාසිපතිඤ්ඤානං
ලොකම පාලනං වසුඤ්ඤානං,
ගුණසුද්ධං ගවං ධම්මිකඤ්ඤානං
සමග්ගා සමාග්ගාසුභං සමග්ගං සමග්ගං.

ධර්මධර්මසංකීර්ණසංකීර්ණං
බුද්ධභවං බුද්ධභවං,
ගුණධර්මසංකීර්ණං බුද්ධභවං
සිරිධර්මසංකීර්ණං බුද්ධභවං.

බුද්ධභවං ජනපතං ජනපතං
බුද්ධභවං ජනපතං ජනපතං,
බුද්ධභවං ජනපතං ජනපතං
සුභං බුද්ධං බුද්ධං සුභං බුද්ධං.

ධම්මික ජන ධම්මික සමග්ගාසුභං,
ධම්මික ජන ධම්මික සමග්ගාසුභං.

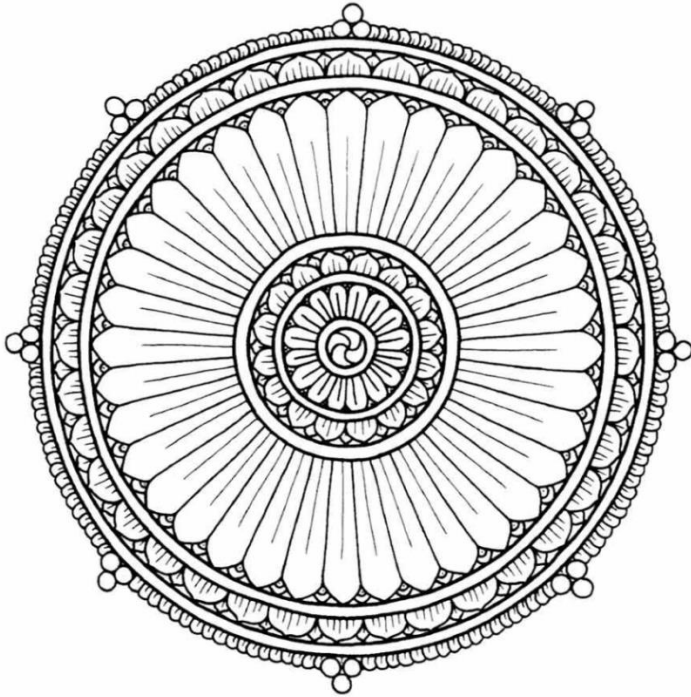
සිසුන් ජනපතං සමග්ගාසුභං
සමග්ගාසුභං සමග්ගාසුභං,
වසුභං ජනපතං සමග්ගාසුභං
සමග්ගාසුභං සමග්ගාසුභං.

ආරාධනා පදං නිකිතං.

— : * 0 * : —

සි ඩ් ර සතු.

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති



නිබ්බාන පච්චයෝ භෝතු